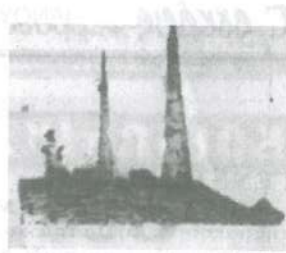

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ταχυάφρια

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 14ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 55 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2007 • ΚΩΔΙΚΟΣ 1702

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ: 2007 ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Στις 4 Μαρτίου 2007, πραγματοποιήθηκε στη φιλόξενη γωνιά, το κοσμικό κέντρο «Φοίνικες», η ετήσια εκδήλωση κοπής της πίτας, για τα μέλη της Αδελφότητας.

Την εκδήλωση διοργάνωσε το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας προς τιμήν των μελών της.

Η πίτα ήταν προσφορά του Αριστομένη Γιωτάκη. Τυχερή της εκδήλωσης ήταν η κ. Θάλεια Ίσκου.

Τα μέλη υποδέχτηκε το Δ.Σ. και σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε ο κ. Σταύρος Νάκος. Η προσέλευση των μελών ήταν στα ίδια επίπεδα με πέρσι. Στη διάρκεια της εκδήλωσης διενεργήθηκε λαχειοφόρος αγορά με διάφορα δώρα.

Για την αγορά των δώρων προσέφεραν ο Σωτήρης Χρ. Παππάς 200,00 ευρώ και ο Κλέαρχος Π. Μπέλλος 150,00 ευρώ.

Ο Αντώνης Μάρκου προσέφερε για την λαχειοφόρο 10 σετ μπίζου.

ΘΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ

Εάλω η πόλις, η πιο συγκλονιστική είδηση που άκουσε ο άνθρωπος. Η άλωση δεν ήταν άλωση μιας κάποιας πόλης ήταν η άλωση της Πόλης που ήταν η μήτρα της Ελληνικής αυτοκρατορίας.

Για έντεκα αιώνες η Κωνσταντινούπολη ήταν το κέντρο ενός κόσμου φωτός.

Το Βυζάντιο που για χίλια εκατό χρόνια είχε βγάλει χώρες από τη βαρβαρότητα, έσβησε. Έπεσε πολεμώντας μέχρι τέλους. Για χίλια εκατό χρόνια η Αυτοκρατορία απλώθηκε από τη Βενετία μέχρι την Ιερουσαλήμ και από το Κίεβο μέχρι το Κάιρο, γνώρισε όλες τις τροπές της μοίρας: τη δόξα, τον πλούτο, την κατάπτωση.

«Η πτώσις της Κων/πόλεως». Τέμπερα πάνω σε ξύλο - έργο του Α. Ζωγράφου, 1836. «Σκέψις Μακρυγιάννη» (ένα από τα 8 σωζόμενα πρωτότυπα έργα που βρίσκονται στο Μουσείο).

Και ξαφνικά η ιστορία σταμάτησε, η ηρωίδα εξέπνευσε. ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ+.

Η δυτική Ευρώπη που ζήλευε το βυζαντινό πολιτισμό έμεινε αδιάφορη, προτίμησε ν' αγνοήσει το Βυζάντιο.

Το Βυζάντιο αλώθηκε το 1453, οι πνευματικές όμως και πολιτικές του παραδόσεις επέζησαν και συνέχισαν να επιδρούν μέσα και έξω από τα παλαιά όρια της Αυτοκρατορίας.

Να πώς περιγράφει η ιστορικός Μαριάννα Κορομηλά την τελευταία νύχτα.

Δημοσιεύουμε απόσπασμα από το βιβλίο της «Ταξιδεύοντας στον χώρο και στον χρόνο, σειρά Κωνσταντινούπολη».

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ

στη μνήμη των πεσόντων στις μάχες της Μανωλιάσσης και καθιέρωση γιορτής αντάξια της σημασίας της

Σε όλη τα χωριά και τις πόλεις του πολιτισμένου κόσμου, οι άνθρωποι συνηθίζουν να τιμούν με κάθε τρόπο τους ήρωές τους, τους ανθρώπους που θυσίασαν τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας τους, για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Έχουν περάσει 94 χρόνια από την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Οι μάχες της Μανωλιάσσης είναι ένα ιστορικό γεγονός που σημάδεψε την πορεία του Ελληνικού Έθνους. Η Μανωλιάσσα είναι σύμβολο ιερό της Νίκης.

Η πολιτεία άργησε να στήσει ένα μνημείο για να τιμήσει τους ήρωές της και να τους εκφράσει την υπερηφάνεια του λαού της που ευτύχησε να έχει τέτοιους ήρωες.

Ας το κάνει τώρα, το οφείλει σ' όλους αυτούς που ήρθαν από την Κρήτη, την Πελοπόννησο και τη Μακεδονία και με το αίμα τους πότισαν τα χώματά της. Το οφείλει σ' αυτούς που άφησαν τη ζωή τους στα βουνά μας, που έδωσαν την τελευταία τους πνοή ενέχυρο για τη δική μας αξιοπρέπεια κι αυτό το ενέχυρο μας βαραίνει όλους. Η ανέγερση του μνημείου είναι χρέος μας προς την ιστορία μας και τους πεσόντες για την ελευθερία της πατρίδας μας.

Ο Ανδρέας Κάλβος γράφει:
Μακράν και σκοτεινήν ζώην τα παλικάρια.
Μισούν το όνομα σθάνανον θέβουν και τάφον έντιμον.

Έξι ημέρες πριν από το Πάσχα των Εβραίων, ο Ιησούς με τους μαθητές του πορεύεται προς τα Ιεροσόλυμα για να γιορτάσει μαζί τους εκεί το Πάσχα.

Καθ' οδόν τους ενημερώνει και τους προετοιμάζει ψυχολογικά για όσα επρόκειτο να διαδραματιστούν μετά από λίγες μέρες. Ιδού αναβαίνουμε εις Ιεροσόλυμα, τους λέγει, και ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και τους γραμματείς οι οποίοι θα τον κατηγορήσουν, θα τον εμπαΐξουν και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο. Εσείς μη φοβηθείτε και μην απελπιστείτε γιατί ο Υιός του ανθρώπου θα αναστηθεί την τρίτη ημέρα από την ταφή Του. Τους είπε και άλλα πολλά που επρόκειτο να συμβούν και τους έδωσε οδηγίες και συμβουλές για την παραπέρα πορεία και το έργο που θα αναλάμβαναν.

Έφτασαν στα Ιεροσόλυμα και η υποδοχή του Ιησού ήταν θριαμβευτική. Σ' αυτό συνέβαλε αποφασιστικά το γεγονός της ανάστασης του Λαζάρου από τη Βιθανία, που είχε γίνει εκείνες τις μέρες και που είχε διαδοθεί σ' όλη την Ιουδαία. Οι Ιουδαίοι θεωρούσαν το Χριστό Μεσσία και θεότατο, γι' αυτό κατά την είσοδό του στα Ιεροσόλυμα Τον υποδέχτηκαν μετά βαιών και κλάδων κραυγάζοντας: «Ωσαννά ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Εκείνες τις ημέρες είχαν συγκεντρωθεί στα Ιεροσόλυμα πολλοί Ιουδαίοι, απ' όλα τα διαμερίσματα της χώρας, για να

«ΙΔΟΥ ΑΝΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ»

γιορτάσουν το Πάσχα στο ναό του Σολομώντα, που ήταν ο μοναδικός ναός σε όλη την Ιουδαία.

Τα γεγονότα εξελίχθηκαν όπως ακριβώς τα περιέγραψε ο Ιησούς.

Την Πέμπτη το βράδυ ο Ιησούς συλλαμβάνεται και την αμέσως επόμενη Παρασκευή δικάζεται, καταδικάζεται και εκτελείται, χωρίς να τηρηθούν έστω και τυπικά οι προβλεπόμενες ποινικές διαδικασίες του Ρωμαϊκού και Εβραϊκού Δικαίου.

Ο όχλος, τα πλήθη που ζητωκραύγαζαν το «Ωσαννά», τώρα ωρύνονται και φωνάζουν «άρον άρον σταύρωσον αυτόν» και προτιμούν να αποφυλακίσουν το ληστή Βαραββά και να θανατωθεί ο Ιησούς. Αραγε γιατί και πώς; Τι μεσολάβησε; Ο όχλος είναι σαν τα μικρά παιδιά που καταπίνουν τα φάρμακά τους μόνο όταν η γιαγιά τους λέει παραμύθια. Τρώνε οι όχλοι τις πικρές αλήθειες μόνο όταν είναι τυλιγμένες σε γλυκά ψέματα. Αυτό συμβαίνει και σήμερα και θα συμβαίνει...

Ο Χριστός καταδικάστηκε και θανατώθηκε άδικα και ανέντιμα. Ο χριστιανισμός διώχθηκε και πολεμήθηκε και χιλιάδες είναι εκείνοι που θυσιάστηκαν για το πιστεύω τους. Επιγράφησε όμως γιατί ο Χριστιανισμός στηρίζεται στην αγάπη και την αλήθεια και είναι ριζωμένος στις καρδιές των πιστών του.

Οι διώξεις και οι συσκοφανίες εναντίον του συνεχίζονται και σήμερα. Είχαμε τον κώδικα ντα Βίντσι, τα απόκρυφα ευαγγέλια, το ευαγγέλιο

του Ιούδα, τη δήθεν αποκάλυψη του τάφου του Ιησού και τελευταία βγήκε κάποιος στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και είπε πως το Άγιο Φως δεν είναι ούτε φως ούτε άγιο και αύριο ποιος ξέρει τι άλλο θα σοφιστούν κάποιοι άλλοι πονηροί.

Προς Θεού, ας μην τα γκρεμίσουμε όλα, ας αφήσουμε και κάτι όρθιο. Ας έχουμε και κάτι να το σεβόμαστε και να το παραδίδουμε όπως το κληρονομήσαμε.

Όπως είναι σε όλους γνωστό, το έργο του Ιησού το συνέχισαν οι Απόστολοι και αυτοί με τη σειρά τους το παρέδωκαν στον ιερό κλήρο, στην εκκλησία του Χριστού. Η εκκλησία κάθε χρόνο αναπαριστά με θρησκευτική ευλάβεια και κατάνυξη τα γεγονότα που σχετίζονται με τη ζωή, το θάνατο και την ανάσταση του Χριστού και καλεί το χριστιανόπληρο πλήρωμά της να τα βιώσει και κυρίως να βιώσει τα διδάγματα της θείκης διδασκαλίας Του.

Οι χριστιανοί, ιδιαίτερα τις μέρες αυτές, κατακλύζουν τους ιερούς ναούς και με κατανύξη παρακολουθούν το θείο δράμα της σταύρωσης και της ταφής του Θεανθρώπου. Μετά τη σταύρωση και την ταφή έρχεται η ανάσταση που φέρει σε ολόκληρο τον κόσμο ειρήνη, αγάπη, ελπίδα.

Χριστός ανέστη και χρόνια πολλά!!!

Στέφανος Κων. Γιωτάκης

Βάσανα πολλά έχ' η ρόκα οσπού να γεμίσ' τ' αδράχτ'

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Τον Δεκέμβριο 2006 η Μαρία κόρη της Πηνελόπης και του Θέμη Παππά και ο Γιάννης Λυμπερης απέκτησαν το δεύτερο παιδί, που είναι αγοράκι.
- Η Μαρία κόρη της Ιωάννας και του Χρήστου Παππά και ο Κώστας Λυμπερης απέκτησαν δύο δίδυμα αγοράκια.
- Στις 2 Δεκεμβρίου 2006 ο Χρήστος Παπαθανασίου και η Δήμητρα Χρήστου απέκτησαν το τρίτο τους αγοράκι.
- Στις 17-10-2006 η Χριστίνα Νίκου κόρη της Δήμητρας και του Δημήτρη και ο Νίκος Σάπκας απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι και είναι κοριτσάκι.
- Στις 4-1-2007 η Λαμπρινή Νίκου κόρη της Δήμητρας και του Δημήτρη Νίκου και ο Αντώνης Μάρκου απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους και είναι αγοράκι.

Να σας ζήσουν

ΓΑΜΟΙ

- Στις 9 Ιουνίου 2007 στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα Λαμπρινής η Αγγελική Ναπολέοντος Ντάφλου και ο Στάθης Μανρουλός θα έρθουν εις γάμου κοινωνίαν.

- Στις 26-5-2007 η Δέσποινα κόρη της Ελένης και του Ηλία Λιόντου παντρεύεται τον εκλεκτό της καρδιάς της Δημήτρη Νικολάου.

Το μυστήριο θα τελεστεί στον Ιερό Ναό Αγ. Χριστοφόρου Δαφνί Χαϊδαρίου. Κουμπάρα η κ. Γιώτα Δάλλα.

- Στις 22 Ιουνίου 2007, στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Ζούμπερι, η Αγγελική Μπέλλου, κόρη της Λαμπρινής και του Κλέαρχου και ο Μιχάλης Κανίνης θα τελέσουν το μυστήριο του γάμου τους.

- Στις 28 Ιουλίου 2007 ο Δημήτρης Νάκος γιος της Γεωργίας και του Παναγιώτη, θα παντρευτεί την εκλεκτή της καρδιάς του Αικατερίνη Ίσκου κόρη της Ευαγγελίας και του Κωνσταντίνου.

Το μυστήριο του γάμου θα τελεστεί στον Άγιο Γεώργιο Μανωλιάσας 7 μ.μ.

Καλά στέφανα

- Στις 24-2-2007 ο Ηλίας Πασχάλης, γιος της Ελευθερίας Μπέλλου και η Νικολέτα Μαθιουδάκη δέθηκαν με τα δεσμά του γάμου.

Το μυστήριο του γάμου τέλεσαν στον Άγιο Γεώργιο Καματερού.

Να ζήσετε

+ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΧΡΟΝΗΣ

Σε ηλικία 82 χρόνων έφυγε από κοντά μας ο Γεώργιος Χρόνης.

Τα τελευταία χρόνια ταλαιπωρήθηκε με την υγεία του και η καρδιά του σταμάτησε να χτυπά στις 18-2-07.

Η σορός του μεταφέρθηκε στη Μανωλιάσσα, η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλλει στον Άι-Γιώργη και η ταφή έγινε στην Αγία Κυριακή.

Από πολύ μικρός έφυγε από το χωριό αναζητώντας καλύτερη τύχη. Εργάστηκε σκληρά στη ζωή του. Εγκαταστημένος στην παραλία Ασπροπύργου παντρεύτηκε τη Βασιλική με την οποία απέκτησαν δύο γιους, τον Κώστα και τον Στέλιο.

Ευτύχησε να δει τα παιδιά της αποκαταστημένα και να καμαρώσει και εγγόνια.

Ήταν τίμιος, εργατικός και πάντα πρόθυμος να βοηθήσει όποιον είχε ανάγκη. Μεγάλο στήριγμά του ήταν πάντα η μεγαλόψυχη Βασιλική. Συμμετείχε ως ταμίας στην πρώτη διοικούσα επιτροπή για την ίδρυση της Αδελφότητας που συγκροτήθηκε στις 1-11-1976.

Διετέλεσε αντιπρόεδρος της Αδελφότητας από 21-11-76 μέχρι 5-11-77 και μετά το θάνατο του Χαρίθαιου Γιωτάκη ανέλαβε την Προεδρεία από 5-11-77 μέχρι 3-12-78. Στήριζε την Αδελφότητα στα πρώτα βήματα και εργάστηκε για το καλό όλων των Μανωλιασσιτών.

Στην αγαπημένη του Βασιλική, τα παιδιά και τα εγγόνια του, ευχόμαστε την εξ ύψους παρηγορία.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Αιώνια του η μνήμη.

+ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΡΟΝΗ

Στις 22-2-07 κόπηκε το νήμα της ζωής και για την κυρ-Αγγέλω. Δεν άντεξε τον πρόωρο χαμό της κόρης της Κρινούλας. Πήγε να τους συναντήσει όλους, κόρη, αδερφό και τους μεγάλους γέροντες, γονιούς και πεθερικά.

Η κυρ-Αγγέλω, γέννημα θρέμμα της Μανωλιάσσας, παντρεύτηκε τον Δημοσθένη Χρόνη και απέκτησαν τρία παιδιά, τον Ζαχαρία, τη Φρειδερίκη και την αείμνηστη Κρινούλα.

Όπως και όλες οι γυναίκες του χωριού, πέρασε δύσκολα χρόνια. Η ζωή της υπήρξε ένας συνεχής σκληρός αγώνας. Έπαιξε όλους τους ρόλους: της μάνας, της συζύγου, της νύφης ανάμεσα σε γεωργικές και κτηνοτροφικές εργασίες.

Έφυγε ήσυχά όπως ακριβώς έζησε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει.

"Τ' αχνάρια" εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στο μπάμπα-Δήμο, τα παιδιά, τα εγγόνια και τους λοιπούς συγγενείς.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Εις μνήμην Αγγελικής Χρόνης προσέφεραν στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου τα κάτωθι χρηματικά ποσά:

Χρόνης Δημοσθένης	ευρώ 200
Χρόνης Ζαχαρίας	200
Χρόνης Νικόλαος	40
Βάγια Γεωργίου	30
Ντάφλος Ναπολέων	100
Οικογ. Νικολάου Χαρίση και Λάμπρου Κίτσου	100
Χρόνης Αλέξανδρος	100
Χρόνη Αγγελική	100
Βασίλης Ίσκος του Γεωργίου	20
Λιόντος Ηλίας	50
Αδελφότητα Μανωλιασσιτών	50
Παππάς Ευάγγελος	10
Κατερίνη Γιώτη	20
Ντάφλος Β. Κωνσταντίνος	20
Πέτρου Χριστίνα	20
Γούσης Αλέκος	20
Ίσκος Κωνσταντίνος	30
Γιώτη Κατερίνα	20
Τάσης Αναστάσιος	20
Γιωτάκης Παναγιώτης	10
Γούσης Αριστοτέλης	20
Οικογ. Νίκου Δημητρίου	20
Βακάλης Ιωάννης	20
Ελένη Ίσκου	20
Ίσκος Νικόλαος	10
Αργύρης	10
Μαρόπουλος Γρηγόριος	10
Μπέλλος Θεοδόχος	10
Γούσης Ηλίας	10
Ιερέας Ντάφλος Κωνσταντίνος	20
Γιωτάκης Ευθύμιος	10
Καραμπίνης Βαγγέλης	20
για τον Πολ. Σύλλογο Μανωλιάσας	20
Νίκου Κωνσταντίνος	20
Αμαλία Κύρκου	10
Παπαθανασίου Νίκος	20
Λιόντος Αναστάσιος	30

+ΜΙΧΑΗΛΗΣ Π. ΠΕΤΡΟΥ

Ο Μιχαήλ Πέτρου γεννήθηκε το 1932 στη Μανωλιάσσα. Ήταν το μεγαλύτερο από τα τέσσερα παιδιά του Πέτρου Πέτρου.

Υπηρέτησε στο στρατό ως μόνιμος και αποστρατεύθηκε με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη.

Ήταν παντρεμένος με την Παναγιώτα και απέκτησαν δύο παιδιά, την Αικατερίνη και τον Ευάγγελο.

Ο Μιχαήλ ήταν από τους συνταξιούχους Μανωλιασσιτες που έζησαν στο χωριό και πηγαίνονταν στα Γιάννινα.

Ήταν ήσυχος, χαμογελαστός και αγαπητός σε όλους.

Έκλεισε τα μάτια για πάντα σε ηλικία 75 χρόνων, ύστερα από ένα εγκεφαλικό που τον ταλαιπώρησε τον τελευταίο μήνα.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Αντί για στεφάνι, εις μνήμην Πέτρου Μιχαήλ προσέφεραν στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσας τα κάτωθι χρηματικά ποσά:

Οικογ. Πέτρου Νικολάου	ευρώ 50
Οικογ. Διαμαντί Νίκης	50
Οικογ. Ίσκου Ηλία	50
Τέκνα Ευάγγελος-Αικατερίνη-Γιάννης	150
Οικογ. Γιωτάκη Παναγιώτη	10
Οικογ. Μπέλλου Θεοδόχου	10
Οικογ. Ίσκου Νικολάου	15
Οικογ. Ντάφλου Κων/νου του Βασ.	20
Οικογ. Πέτρου Ευθυμίου	30
Οικογ. Πέτρου Παύλου	30
Οικογ. Ζώνη Χρήστου	40
Οικογ. Μπούκα Νικολάου	20
Οικογ. Γούση Αλέξίου	20
Οικογ. Πέτρου Χριστίνας	20
Οικογ. Χρόνη Ζαχαρία	20
Οικογ. Ντάφλου Ναπολέοντα	20
Οικογ. Παππά Ευάγγελου	10
Οικογ. Γούση Ηλία	10
Οικογ. Μπέλλου Γεωργίου	20
του Περικλή	20
Οικογ. Μπέλλου Κλεάρχου	30
του Περικλή	20
Οικογ. Χρόνη Νικολάου	20
Οικογ. Νίκου Θεοχάρη	20
Οικογ. Νάκου Κων/νου	10
Οικογ. Γούση Αριστοτέλη	20
Οικογ. Τζίμα Μιχάλη	10
Αδελφότητα Μανωλιασσιτών	50

ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ...

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορούμαστε τα ευχάριστα γεγονότα που συμβαίνουν στη Μανωλιασσιτική κοινωνία και με ευχαρίστηση σας ενημερώνουμε με "Τ' αχνάρια". Δεν έχετε παρά να μας ενημερώνετε. Οποιαδήποτε παράλειψη δεν γίνεται συνειδητά.

Είμαστε εθελοντές!

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΟΛΙΟΥ

Στη μνήμη του Λευτέρη, η οικογένεια Μαρίας Κολιού προσέφερε 300 ευρώ στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσας, 200 ευρώ στην Ιερά Μονή Αγίας Παρασκευής Μάνδρας Θέρμου και 100 ευρώ στην Ορθόδοξη Ιεραποστολική Αδελφότητα.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Αντί για στεφάνι προσφορά στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου.

Εις μνήμη Χρόνη Γεωργίου προσέφεραν τα κάτωθι χρηματικά ποσά:

Χρόνης Δημοσθένης	ευρώ 50
Χρόνης Ζαχαρίας	50
Χρόνης Αλέξανδρος	50
Καραπάλα-Χρόνη Αγγελική	50
Χρόνης Νικόλαος	50
Χρόνης Μάριος	20
Βάγια Γεωργίου	25
Παναγιώτης Γιωτάκης	10
Κατερίνα Γιώτη	10
Αδελφότητα Μανωλιασσιτών	50
Ντάφλος Ναπολέων	50
Γούσης Αριστοτέλης	20
Δημήτριος Νίκου	15
Βακάλης Ιωάννης	10
Ευάγγελος Παππάς	10
Παπαθανασίου Νικόλαος	20
Γούσης Αλέξανδρος	20
Κλέαρχος Μπέλλος	30

Ένα παιχνίδι τύχης... είναι η ζωή

Λίγες ώρες πριν τυπωθεί το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας, λάβαμε με χαρά το βιβλίο του συγχωριανού μας Νίκου Χρόνη του "καπετάνιου μας".

Τίτλος του βιβλίου: «Ένα παιχνίδι τύχης... είναι η ζωή».

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431

ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΩΤΑΚΗΣ
(Φεβρουάριος 1993)

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές, συνεργασίες κ.λπ. να στέλνονται στις διευθύνσεις:

α) ΠΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ρήγα Φεραίου 41
Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα
Τηλ.-Fax: 210 9852198
β) ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ
Θηβών 3 Τ.Κ. 12461
ΤΗΛ.: 210 5983842

Εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας στο δήμαρχο Μπιζανίου κ. Σίντο Αχιλλέα και τον πρόεδρο της ΤΕΔΚ Νομού Ιωαννίνων κ. Χατζηγεφραϊμίδη Πρόδρομο για την πρόσκλησή τους να παρευρεθούμε στις εκδηλώσεις της 94ης επετείου για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων.

Σκόρπιες σκέψεις

Επιλογή επαγγέλματος

Πέρα από τα προβλήματα και τις δυσκολίες μιας οικογένειας υπάρχει και το άγχος του επαγγέλματος που θα ακολουθήσουν τα παιδιά τους.

Επειδή κάθε παιδί είναι και μία μοναδικότητα, έχει και τη δική του κλίση. Αν του καταπιέσουν αυτή την κλίση απαιτώντας να διαλέξει το επάγγελμα που θέλουν οι γονείς, τότε και αν τα καταφέρει δε θα είναι ευτυχιμένο, αλλά και δε θα είναι θετικό στις επαγγελματικές του υποχρεώσεις - βλέπε δημόσια διοίκηση. Θέλουμε να είμαστε ικανοί να κάνουμε κάτι και το πιο σπουδαίο πράγμα είναι η χαρά μέσα στη δουλειά. Είναι πολύ άσχημο όταν πηγαίνεις στη δουλειά σου και δεν την αγαπάς. Οι συνέπειες μιας τέτοιας αθέλητης προτίμησης στον κλάδο των εκπαιδευτικών - είτε γιατί το απαιτήσαν οι γονείς, είτε γιατί το εκπαιδευτικό σύστημα το καθιερώνει με τις πολλές προτιμήσεις όπου σε πολλές περιπτώσεις τα παιδαγωγικά μπλάνοιν τελευταία προτίμηση από πολλούς υποψηφίους και είναι επιτυχής - είναι η παρεμπόδιση ανάπτυξης της μοναδικότητας του κάθε εκπαιδευόμενου, γιατί η ουσία της παιδείας είναι να τον βοηθήσει ν' ανακαλύψει τη μοναδικότητά του, να τον διδάξει πώς να την αναπτύξει και μετά να τον διδάξει πώς να τη μεταδώσει στους άλλους. Ειδικά για το επάγγελμα του εκπαιδευτικού ο επίκουρος καθηγητής της Κοινωνικής Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας Λεό Μπουσκάλια αναφέρει:

«Αν κάθε πρωί δε σε ενθουσιάζει η ιδέα να μπεις μέσα σ' αυτή την αίθουσα με όλα αυτά τα παιδιά που θα σε κοιτάζουν με τα λαμπερά τους μάτια και θα περιμένουν να τα βοηθήσεις να φτάσουν κοντά σ' αυτή την έδρα, τότε μην ξαναπατήσεις στο σχολείο. Κάνε κάτι άλλο που δε θα σε φέρνει σε επαφή με παιδιά και δε θα σε αφήνει να τα σκοτώνεις σε τόσο τρυφερή ηλικία. Υπάρχουν ένα σωρό πράγματα να κάνεις... αλλά τα παιδιά άφησέ τα ήσυχα». Ο νέος που προσανατολίζεται προς ένα επάγγελμα για το οποίο δεν είναι γεννημένος μπορεί κι αυτός να νιώσει αταπημένος στην ανάγκη του για αυτοπεποίθηση. Παρόμοιες καταστάσεις προκαλούν ψυχική ένταση που μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες.

Κουκουλοφόροι

Η επιθετικότητα προκαλεί μια ευχαρίστηση και η τιμωρία που ακολουθεί την επιθετική πράξη, αν δεν ερμηνευθεί, υπολογιστεί ή εφαρμοστεί σωστά, μπορεί, με τη σειρά της, να ενισχύσει αυτή την απόλαυση. Οι αιτίες αυτής της ανισορροπίας είναι χωρίς αμφιβολία οι απογοητεύσεις που δοκίμασε ο νέος για τη μη ικανοποίηση των βασικών αναγκών του.

Στην προσπάθειά του να ξεφύγει από την κατάσταση της συναισθηματικής ανισορροπίας του, δύο μόνον δυνατότητες ανακαλύπτει ασυνείδητα: την εγκληματικότητα ή την επιθετικότητα ή και τις δύο μαζί.

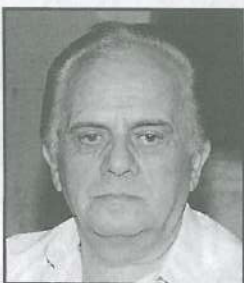
Ο νέος έχει ανάγκη να αγαπήσει και να αγαπηθεί, να νιώσει ασφάλεια και να πιστέψει στον εαυτό του. Οι περισσότεροι από τους νέους αυτής της κατηγορίας έχουν υποφέρει από κάποια συναισθηματική έλλειψη που οφειλόταν είτε στο θάνατο γονιού τους, είτε στο χωρισμό τους, την αδιαφορία τους, τον εγωισμό τους ή την αδυναμία τους να αγαπήσουν. Ακόμη από το αίσθημα μείωσης σε σχέση με αδελφούς ή αδελφές που ο νέος νόμιζε ότι αγαπιούνταν περισσότερο από τους γονείς του.

Η τυραννικότητα της οικογένειας, η μεγάλη αυστηρότητα και κάποτε μια χαδιαρική αγάπη, συντελούν στην ανάπτυξη κατωτερότητας. Ο νέος γίνεται δειλός μπροστά στη ζωή και αποκτά παθητικό χαρακτήρα. Ανάγκας για κάθε άρνηση, αφήνεται να παρασυρθεί σε αντικοινωνικές περιπτώσεις από αυτούς που εκμεταλλεύονται την ατομία και τη δειλία του χαρακτήρα, αφού η μεγαλύτερη ευθύνη αποδίδεται στο περιβάλλον, χωρίς να υποτιμούνται και οι άλλοι παράγοντες.

Έτσι σχηματίζονται ομάδες, κυρίως από αγόρια, που μέσα στη συνένωση και τη συντροφικότητα ζητούν να βρουν αντιστάθμισμα για τις ελλείψεις του οικογενειακού και του κοινωνικού περιβάλλοντος για περιορισμό ίσως του αισθήματος κατωτερότητας.

Η ομάδα αντιπροσωπεύει γι' αυτά δύναμη και ικανοποιεί την ανάγκη τους για ασφάλεια και αυτοπεποίθηση.

Η θετική αντιμετώπιση αυτών των περιπτώσεων δεν επιτυγχάνεται με τη βία, αλλά με ψυχολογική υποστήριξη...

Γράφει ο
Κ. Γιαννούλας
Σκοθ. Σύμβουλος ε.α.
Πτυχιούχος Φ.Π.Ψ.

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ ΜΟΥ

Ήταν η περίοδος του 1946, η αρχή του τρίτου γύρου του εμφυλίου πολέμου, που σαν καταγίδα είχε σαρώσει τα πάντα στο διάβα της.

Είμασταν στον προσφυγικό καταυλισμό του Μπιζανίου. Οι μάχες στα βουνά της Μανωλάσσας, σκληρές κι αιματηρές.

Ο Προφήτης Ηλίας ήταν κλεισμένος στο εκκλησάκι του, άκουγε τις σπαρακτικές κραυγές των τραυματιών, έβλεπε τα κουφάρια των σκοτωμένων, κι ήταν ανήμπορος να συντείσει τους παρανοϊκούς εμπόλεμους. Ο καιρός βροχερός, το κρύο δυνατό και τσουχερό. Οι άνθρωποι έτρεμαν, περνιασμένοι από τη βροχή, με ψυχές αλεσμένες από πόνο και δυστυχία, από πείνα και φόβο, εξάντληση, ξυπολησία κι απογοήτευση. Χάος και σπαραγμός. Τότε η Μάννα μου, που όταν μεγάλωσα και κατάλαβα την αξία και το μεγαλείο της, μου είπε: «Αύριο πάμε στ' Αϊάνα...» και ξεκίνησαμε το πρωί περπατώντας... πλάτες πλουσις μέσ' τα νερά... Ήμουν οκτώ χρονών παιδάκι... Ο Θεός μας συντρόφευε... Μπροστά η Μάννα μου, κι εγώ ακολουθούσα... Με πήγαινε να με παραδώσει στην παιδόπολη... Η αρχή της προσδοκίας για μια άλλη ζωή.

Θύμησες του παρελθόντος, για να σεβόμαστε το παρόν, και να καλωσορίζουμε το μέλλον...

Βαδίζαμε στ' ακνάρια της ελπίδας μουσκεμένοι,
εγώ κι η Μάννα μου η Λέξω, αγκουσεμένοι.
Και μουλεγε: Στο δρόμο της ζωής με θάρρος, να βαδίζεις,
Αντε και φθάσαμε, κουράγιο μην κιστίζεις.

Γράφει ο Νικόλαος

Σ. Χρόνης

Πλοίαρχος Α' (Σ)

Μυαλό, ψυχή, καρδιά, ποτέ με πίκρα, μην τα λούξεις,
τώρα, αξαίνεις, γίνεσαι άνδρας, μην σκούζεις.
Περπάτα δίπλα μου, θ' αντέξουμε κι αυτή τη μπόρα,
μας συντροφεύει ο Θεός, παντού, πάντα, και τώρα.

Όταν φθάσαμε, και πέρασα την πόρτα της ελπίδας,
ένοιωσα την ξεστασιά, του Ήλιου της αχτίδας.
Η Μάννα μου τότε φώναξε: Γύρνα πίσω, παιδάκι μου, που
πάς.....

Θα πάω εκεί που βγαίνει ο Ήλιος Μάννα,
σταμάτα πια να με ζητάς...

Του γυρισμού το δρόμο, πήρα πια μονάχη,
γεμάτη θλίψη και καύμό,
τον γιο της ήθελε, κοντά της νάχη.

Χώρες, τυφώνες, θάλασσες μεγάλες, γνώρισα,
με τις ευχές της Μάννας μου, για φυλαχτό και προίκα.
Κι όταν μετά από χρόνια γύρισα, κι αγκυροβόλησα,
σ' απάνεμο λιμάνι, την Μάννα μου δε βοήκα...

Γράμματα στ' ακνάρια

Από την κ. Μαργαρίτα Κ. Γιωτάκη, πήραμε το παρακάτω γράμμα για το βιβλίο του Νίκου Χρόνη και το δημοσιεύουμε:

Την δεύτερη ημέρα έφτασα στην τελευταία σελίδα και γυρίζοντας στο εξώφυλλο με την χαρακτηριστική εικόνα του μικρού παιδιού, αναλογίστηκα πόσα τέτοια παιδιά εκείνης της εποχής είχαν ανάλογες ιστορίες ζωής... Ήταν τα δύσκολα χρόνια...

Πραγματικός άθλος η πορεία σου... Συγχαρητήρια... Συγχαρητήρια σε σένα για ό,τι κατάφερες στη ζωή σου. Φόρος τιμής και μεγάλη συγκίνηση για την ηρωίδα Λέξω και τον σφοδρό Στέλιο.

Τους δικαίους επάξια με τον καλύτερο τρόπο. Συγχαρητήρια για την πέννα σου!

Ο λόγος σου αληθινός, γλαφυρός, με τις εύστοχες ψυχογραφικές διεισδύσεις των ανθρώπων του τόπου σου, αλλά και τις περιγραφές του χώρου, σε συναρπάζει από τις πρώτες γραμμές.

Σ' ευχαριστούμε για την ανάταση των συναισθημάτων και την διαπιστωμένη πεποίθηση ότι, αυτός ο τόπος με τα χαρακτηριστικά που έχει, βγάζει ανθρώπους αληθινούς και γενναίους εργάτες της ζωής.

Με τον Θεό την ευλογία να είσαι πάντα καλά, να χαίρεσαι την οικογένειά σου και περιμένουμε την επόμενη κατάθεση της ψυχής σου, αυτή, που η μοίρα σε όρισε ταξιδευτή του κόσμου μας.

Με εκτίμηση και φιλία
Μαργαρίτα Κ. Γιωτάκη

Επιστολή Ανεμογιάννη

Από τον κ. Γεώργιο Ανεμογιάννη λάβαμε επιστολή με τίτλο "Οδοιπορικό με χαρές και στεναχώριες".

Προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε μαζί του αλλά ήταν αδύνατον.

Παρακαλούμε τον κύριο Ανεμογιάννη να επικοινωνήσει μαζί μας ή με όποιον άλλο φορέα επιθυμεί και θα επανέλθουμε στο θέμα.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τα Λαζαρούδια

Διατηρώντας τα ήθη και έθιμα του χωριού μας, παραμονή του Λαζάρου οι χωριανοί μας

ΓΟΥΣΗΣ ΗΛΙΑΣ, ΝΤΑΦΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ (ΚΩΣΤΑΓΙΩΡΗΣ), ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΓΟΥΣΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ και ΧΡΟΝΗ ΒΟΥΛΑ αφηφώντας το κρύο και τη βροχή που έπεφτε ασταμάτητα, γύρισαν σε όλα τα σπείρια του χωριού μας πηγώντας τα Πάθη του Χριστού και του Λαζάρου. Όλοι οι χωριανοί μας καλοδέχτηκαν και τα χρήματα που συγκεντρώσαμε (1433 ευρώ) τα διαθέσαμε στην εκκλησία.

Αλέξιος Γούσης

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ = ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Στέφος Μπέλλος

Τα παρακάτω ιστορικά στοιχεία βρήκαμε στο βιβλίο του Θανάση Παντούλα "Μια ζωή περιπέτειες" και τα αναδημοσιεύουμε:

Ο πατέρας μου γεννήθηκε στη Μανωλιάσσα και λεγόταν Στέφανος Μπέλλος. Επί τουρκικής τον πήρε ψυχοπαίδι ο Θανάσης Παντούλας κι έτσι άλλαξε επίθετο, έγινε Παντούλας. Η μάνα μου ήταν από τους

Δραμεσούς και λεγόταν Σιάννα (Σωσσάνα). Ήταν κόρη του Μήτρου Γεώργη, αδελφού του Τσιλ Μήτρου Γεώργη (πατέρα του Γεώργου και Χρήστου Δημητριάδη) και της Γίτσας του Γεώργη Νάση. Παντρεύτηκαν το 1901 και γέννησαν τρία παιδιά. Το Μήτρο που γεννήθηκε το 1903, τον Γεώργιο που γεννήθηκε το 1905 και μένα που γεννήθηκα το 1912. Γεννήθηκα τότε, γιατί τον πατέρα μου στο μεταξύ των πύλων στρατιάς οι Τούρκοι το 1910.

«Στον τουρκικό στρατό», μου έλεγε, «με έστειλε ο Μουχτάρης (Πρόεδρος) ο Νάσο Τσόκης. Ζητούσαν οι Τούρκοι για το στρατό τους, ένα παιδί από κάθε χωριό. Και ο Μουχτάρης έδωσε εμένα, ας ήμουν παντρεμένος και με παιδιά, ενώ στο χωριό υπήρχαν άλλα παιδιά ανύπαντρα. Ήμουν ξενοχωρήτης και με είχε για ξέκαμα», έλεγε, «αλλ' ο Θεός μ' έφερε πάλιν τη φάμιλία μου». Το 1911 απολύθηκε και γύρισε στο χωριό.

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (22940) 23356

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 -
ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
ΤΗΛ. 5560418

ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ
του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μονοπώλιο

ΧΡΑΡΡΑΣ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Α. Αθηνών 308

Περιστέρι Τ.Κ. 121.36,

Τηλ. 210 5733903, Fax: 210 5733986

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΑΠΟΚΡΙΕΣ 2007

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μανωλιάσσης διοργάνωσε και φέτος την αποκριάτικη εκδήλωση. Άναψε στο μεσοχώρι τη "τζιαλαούζια" και κάλεσε στο Πνευματικό Κέντρο όλους τους χωριανούς να γιορτάσουν μαζί την τελευταία αποκριά.

Αρκετοί Μανωλιασσίτες γέμισαν την αίθουσα ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα. Ο Πολιτιστικός Σύλλογος προσέφερε πολλούς και εκλεκτούς μεζέδες και άφθονο κρασί.

Το ψυχαγωγικό μέρος της εκδήλωσης ανέλαβε το συγκρότημα του Μιχάλη Μπραχόπουλου. Το γλέντι κράτησε μέχρι πρωίας.

Την εκδήλωση ενίσχυσε οικονομικά ο Δήμος Μπιζανίου με το ποσό των 1.000,00 ευρώ.

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση του Πολιτιστικού Συλλόγου στο Πνευματικό Κέντρο Μανωλιάσσης.

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Η αξιμέρωτη νύχτα

Το σύνθημα της επίθεσης δόθηκε στη μία και μισή, το πρωί της Τρίτης 29 Μαΐου του 1453. Η πολεμική κανηγή από χιλιάδες στρατιώτες, μαζί με τα τουμπάνα, τις σάλπιγγες και τους ασκούς, συντάραξε την Πόλη.

Οι καμπάνες των εκκλησιών κοντά στα τείχη άρχισαν να χτυπάνε και σε λίγο όλα τα σήμαντρα και οι καμπάνες ειδοποιούσαν τον κόσμο πως έφτανε η ώρα.

Καλόγριες, γέροντες, νεαρά παιδιά, έτρεξαν στα τείχη να βοηθήσουν τους μαχητές, ενώ οι ανήμποροι και τα μικρά παιδιά μπήκαν στις εκκλησίες για την τελευταία ολονυχτία.

Η πρώτη επίθεση

Η εφόδος είχε οργανωθεί κατά κύματα και κατά τάγματα. Πρώτα έφτασαν οι χιλιάδες άτακτοι Βαλμβουζούκοι - Τούρκοι και Χριστιανοί μισοθρόνοι, ανεμομαζώματα και τυχοδιώκτες, τους οποίους δεν εμπιστευόταν ο Σουλτάνος, για αυτό και τους έστειλε πρώτους. Για να μην υποχωρήσουν, παρέταξε πίσω τους μια σειρά στρατονόμους.

Τα επίλεκτα τάγματα και οι Γενίτσαροι περιμέναν ακόμα πιο πίσω.

Το πλήθος ήταν τόσο πολυάριθμο ώστε δύσκολα μπορούσε να αναπνυχθεί μπροστά στα τείχη, και οι πέτρες, τα ξύλα και τα σίδερα που τους πετούσαν από τους πύργους πάνω, θέριζαν πολύ κόσμο μαζί.

Το δεύτερο κύμα ακολούθησε το πρώτο, και το τρίτο το δεύτερο και η μία εφόδος την άλλη, δίχως σταματημό, ώπου στις τρεις και μισή τη νύχτα ο Σουλτάνος διέταξε να υποχωρήσουν μαζεύοντας και τους νεκρούς, για να μπορέσει να αναπνυχθεί η επίθεση της επόμενης στρατιάς, το ασκέρι της Ανατολής.

Η δεύτερη επίθεση

Καλά οπλισμένοι οι επιτιθέμενοι, φανατικοί μωαμεθανοί, ανήκαν στον τακτικό στρατό. Αλλά κι αυτοί ήταν συντεταγμένοι σε πυκνές ομάδες, και καθώς οι υπερασπιστές πετούσαν συνεχώς πέτρες, μίας και μέσα στο σκοτάδι ήταν αδύνατον να βάλουν εναντίον συγκεκριμένων στόχων, οι πέτρες που έπεφταν βροχή τους αποδεκάτιζαν, δίχως να τους επιτρέπουν να πάρουν μιαν απόστα-

ση ο ένας από τον άλλον.

Η άμυνα στον Μαρμαρά

Μέχρι τις πέντε το πρωί η δεύτερη εφόδος είχε αποκρουσθεί και οι οθωμανικές απώλειες ήταν μεγάλες. Ο Ισάκ πασά με το Ανατολού Ασκέρι του είχαν αποτύχει μπροστά στις κεντρικές πύλες των χερσαίων τειχών. Οι άντρες του Ζαγανός πασά και του Καρατζά πασά δεν είχαν καταφέρει να καταβάλουν την άμυνα στις Βλαχέρνες. Τα πλοία του Χάμζα μπέη, που χτύπησαν τα τείχη του Μαρμαρά δεν πέτυχαν να αποβιβάσουν στην ξηρά στρατιώτες, γιατί το τάγμα που συγκρότησαν οι μάχημοι καλόγεροι της Πόλης και οι λιγοστοί άντρες του πρίγκιπα Ορχάν πολέμησαν λυσσαλέα και κράτησαν μακριά τα πλοία.

Λίγο πριν ξημερώσει, το πελώριο κανόνι που είχε στηθεί πολύ κοντά στην Πύλη του Αγίου Ρωμανού γκρέμισε ένα μεγάλο μέρος του Εξωτεινίου. Τα σύννεφα της σκόνης και η μαύρη κάπνα που απλώθηκε τύφλωσε τους υπερασπιστές. Τρακόσιοι Οθωμανοί όρμησαν για να μπουέ μεσα στο γκρεμισμένο τείχος, κραυγάζοντας πως η Πό-

λη είναι δική τους. Ο Παλαιολόγος από τα γκρεμίσματα και οι άντρες που τον ακολούθησαν περικύκλωσαν τους Ανατολίτες.

Η τρίτη επίθεση

Μετά τη σφαγή, ο Σουλτάνος διέταξε να υποχωρήσει ο στρατός στις θέσεις του, για να ξεκινήσει η τρίτη επίθεση.

Οι Γενίτσαροι ήταν έτοιμοι. Και το ένα κύμα ακολουθούσε το άλλο και γύρω στις έξι το πρωί όλα έδειχναν ότι η απελπισμένη άμυνα είχε νικήσει τα πρώτα κύματα της τρίτης αυτής εφόδος, ώπου κάποιος ειδοποίησε τον Αυτοκράτορα ότι ο Τζουστινιάνι είχε λαβωθεί άσχημα κι ήθελε να αποσυρθεί. Έτρεξε ο Αυτοκράτορας και τον εκλιπάρησε να κάνει υπομονή, αλλά ο νεαρός Γενοβέζος δεν άντεχε άλλο. Ένας άντρας τον μετέφερε ως το λιμάνι και τον έβαλε σε ένα γενοβέζικο πλοίο.

κράτορα ότι ο Τζουστινιάνι είχε λαβωθεί άσχημα κι ήθελε να αποσυρθεί. Έτρεξε ο Αυτοκράτορας και τον εκλιπάρησε να κάνει υπομονή, αλλά ο νεαρός Γενοβέζος δεν άντεχε άλλο. Ένας άντρας τον μετέφερε ως το λιμάνι και τον έβαλε σε ένα γενοβέζικο πλοίο.

Η Κερνήπορτα

Πολλοί δικοί του νόμισαν πως εγκατέλειψε τη μάχη κι έτρεξαν να περάσουν από την πυλίδα που είχε ανοίξει και να ανέβουν στον κοντινό πύργο

Μπιζάνι: 94η επέτειος από την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Ο Ευθύμιος Γιωτάκης με τα παράσημα από τον πόλεμο του '40 και την Εθνική Αντίσταση, με τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Μανωλιάσσης κ. Γρηγόριο Γιωτάκη.

του Εσωτεινίου.

Στο Εξωτεινιον έμειναν μόνον οι Έλληνες με τον Αυτοκράτορα επικεφαλής. Ο Σουλτάνος παρακολουθούσε την αναταραχή στο Εξωτεινιον και διέταξε αμέσως την επίλεκτη ομάδα του φοβερού γίγαντα γενίτσαρου Χασάν να ορμήσει σε εκείνο το σημείο.

Ο Χασάν και 17 Γενίτσαροι έχασαν τη ζωή τους. Οι υπόλοιποι 13 κατόρθωσαν να ανέβουν στον περιβολό του Εξωτεινίου.

Την ώρα της σφαγής κάποιος είδε ένα οθωμανικό μπαϊράκι να ανεμίζει στα τείχη. Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος μαζί με τον Θεόφιλο Παλαιολόγο, τον Ιωάννη τον Δαλματό και τον Ντον Φραντσέσκο, προσπάθησαν να συγκεράσουν τους μαχητές, που εγκατέλειπαν πανικόβλητοι το Εξωτεινιον. Αλλά εκατοντάδες Γενίτσαροι είχαν περάσει τον περιβολό.

Ο Θεόφιλος Παλαιολόγος όρμησε τότε μπροστά φωνάζοντας ότι προτιμούσε να πεθάνει παρά να ζει, και χάθηκε μέσα στο εχθρικό στράτευμα που ερχόταν καταπάνω του.

Ο Κωνσταντίνος έβγαλε τα αυτοκρατορικά διάσημα. Έχοντας κοντά του τους δυο πιστούς συντρόφους, ακολούθησε τον Θεόφιλο. «Σώσον με εκ στόματος λέοντος και από κεράτων μονοκερώτων την ταπεινώσιν μου».

Ανώνυμος μέσα στο πλήθος των ανωνύμων συμπολεμιστών του, ο Αυτοκράτορας έπεσε μπροστά στην Πύλη του Αγίου Ρωμανού. Το κύρος της χιλιόχρονης Αυτοκρατορίας είχε σωθεί.

Το τελευταίο μήνυμα που έστειλε η βυζαντινή πρωτεύουσα ξεπέρασε τα γεγονότα που καταγράφονται στα βιβλία της πολιτικής ιστορίας. Στη συνείδηση ολόκληρου του Ορθόδοξου Κόσμου η Άλωση δεν έγινε ποτέ.

Η Πόλη της Θεοτόκου, απροσμάχητος, ανυψώθηκε πάνω από τα μπαϊράκια κι εντάχθηκε στη Χώρα του Αχωρήτου.

Ήταν προχωρημένη άνοιξη, 29 Μαΐου του 1453, ημέρα Τρίτη και ώρα έκτη πρωινή.

Χίλια εκατόν εικοσιτρία χρόνια και δεκαεννιά μέρες μετά την ίδρυση της πρωτεύουσας της Χριστιανικής Οικουμένης, που γιορτάστηκε στις 11 Μαΐου του 330, η πόλη του Κωνσταντίνου έπεφτε στα χέρια των αλλόθρησκων και αλλόφυλων Οθωμανών Τούρκων. Ο χρησμός βγήκε αθηναϊκός. «Με Κωνσταντίνο έγινε και πόλι με Κωνσταντίνο θ' αποθάνει».

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ: 2007 ευχές για τη νέα χρονιά

Στιγμιότυπα από την ετήσια συνεστιάση
των μελών της Αδελφότητας.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

Την παρακάτω επιστολή λάβαμε από το γραφείο του αντιδημάρχου κ. Μπέλλου Γεωργίου προς το ίδρυμα «Σ. Νιάρχος» που ενδιαφέρθηκε για να βοηθήσει τη Μανωλιάσσα

και του προτάθηκε η αντικατάσταση του υδραγωγείου Δ.Δ. Μανωλιάσσας και η πραγματοποίηση γεώτρησης που θα λύσει οριστικά και ποιοτικά το πρόβλημα ύδρευσης της Μανωλιάσσας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δ.Δ. Πεδινής
12 Φεβρουαρίου 2007
Αριθμ. Πρωτ. 948

Ταχ. Δ/ση: Πεδινή
Ταχ. Κώδικας: 45500
Πληροφορίες: Γρ. Δημάρχου
Τηλέφωνο: 2651094185
Fax: 2651093901

ΠΡΟΣ
Το Ίδρυμα Σ. Νιάρχος
Έδρα ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ: «Το υδραγωγείο του Δ.Δ. Μανωλιάσσας Δήμου Μπιζανίου»

Κ. Πρόεδρε,
Μετά από συνεννόηση που είχαμε για το υδραγωγείο του Δ.Δ. Μανωλιάσσας του Δήμου Μπιζανίου σας αναφέρω με λεπτομέρεια τα παρακάτω:

Το ανωτέρω υδραγωγείο κατασκευάστηκε το έτος 1975 με σκοπό την παροχή πόσιμου νερού στο Δ.Δ. Μανωλιάσσας στην περιοχή «Κεφαλόβρυσο» και σε απόσταση περίπου τριών χιλιομέτρων από την κεντρική δεξαμενή που υδρεύει τον οικισμό.

Η πρώτη γεώτρηση ήταν επιφανειακή δεδομένου ότι η περιοχή έχει πλούσια κοιτάσματα νερού. Κατασκευάστηκε το υδραγωγείο στο σημείο της γεώτρησης και μετά με σιδηροσωλήνες στην αναφερόμενη απόσταση και σε υψόμετρο περίπου 600 μέτρων καταλήγει στην κεντρική δεξαμενή παροχέτευσης για τον οικισμό.

Με την πάροδο του χρόνου όμως το δίκτυο αυτό έχει παλαιωθεί με αποτέλεσμα να υπάρχουν σοβαρές απώλειες λόγω υλικών των σωλήνων ύδρευσης που εξαιτίας της μεγάλης υψομετρικής διαφοράς και δημιουργίας πίεσης, σπάνε και επειδή η περιοχή είναι δύσβατη είναι πολλές φορές αδύνατο να επισκευασθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Επίσης επειδή η γεώτρηση, όπως προανέφερα, είναι επιφανειακή, μετά από μετρήσεις που έγιναν διαπιστώθηκε ότι το νερό ύδρευσης είναι μολυσμένο - ο επιφανειακός ορίζοντας λόγω του ότι τα ακάθαρτα από το Δ.Δ. Μεληγιών του Δήμου Δωδώνης και της βιομηχανίας Aqua Spring είναι ανεξέλεγκτα, δημιουργούν πρόβλημα στην επιφανειακή γεώτρηση του υδραγωγείου της Μανωλιάσσας.

Κ. Πρόεδρε μετά των όσων ανέφερα το υδραγωγείο χρήζει αντικατάστασης.

Είναι γεγονός ότι ο οικισμός της Μανωλιάσσας υδρεύεται μόνο από αυτό το δίκτυο, δεν υπάρχει η δυνατότητα από κάποια άλλη γεώτρηση και ο πληθυσμός ανέρχεται σε εγγεγραμμένους μόνιμους κατοίκους 150 χωρίς να υπολογίζεται ότι τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός φτάνει στο διπλάσιο και χωρίς να παίρνετε υπόψη τους αλλοδαπούς που εργάζονται και επομένως ζουν όλο τον χρόνο.

Είναι ανάγκη να γίνει μια άλλη γεώτρηση σε μεγαλύτερο βάθος για να μην επηρεάζεται από τον επιφανειακό ορίζοντα, υπάρχει δυνατότητα να βρεθεί νερό στα 120 μέτρα μετά από έρευνες που έκανε η υπηρεσία, χρήζει να γίνει αλλαγή στους σωλήνες και να αντικατασταθούν με σωλήνες πολυαιθυλενίου, να γίνουν τα ανά-

λογα φρεάτια επισκέψεως και κατανομής πίεσης έτσι ώστε το δίκτυο να είναι επιτυχώς ελεγχόμενο και να επισκευασθεί η δεξαμενή η οποία είναι επίσης κατασκευασμένη από τεσσαράκονταετίας. Θεωρώ ότι με το ποσό των 120.000,00 ευρώ το έργο γίνεται.

Έτσι μπορούμε να πούμε ότι έγινε ένα έργο με θετικό αποτέλεσμα που τόσο έχει ανάγκη η Μανωλιάσσα.

Σας επισυνάπτω επίσης και απόσπασμα από τον χάρτη της Γ.Υ.Σ. καθώς επίσης και φωτογραφίες της περιοχής.

Με τιμή
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΙΝΤΟΣ

Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΜΠΕΛΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Υπεύθυνος των έργων
του Δήμου Μπιζανίου

Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΜΙΧΟΣ Χ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το πρακτικό Νο 2/18-01-2007 του Δημοτικού Συμβουλίου
Απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου αριθμός 6/2007

ΘΕΜΑ: Ορισμός Διοικητικού Συμβουλίου του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία Πνευματικό Κέντρο Δήμου Μπιζανίου.

Σήμερα την 18η του μηνός Ιανουαρίου του έτους 2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 19.00 μ.μ., το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μπιζανίου συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Δημοτικό Κατάστημα, ύστερα από την υπ' αριθ. 244/12-1-2007 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου που επιδόθηκε σε κάθε Σύμβουλο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95 παρ. 3 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων Ν. 3463/2006.

Στη συνεδρίαση κληθήκε σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ. 5 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων Ν. 3463/2006 και ο Δήμαρχος κ. Σίντος Αχιλλέας, ο οποίος ήταν παρών.

Πριν από την έναρξη της συνεδρίασης αυτής, ο Πρόεδρος διαπίστωσε ότι σε σύνολο 13 Δημοτικών Συμβούλων, ήταν:

- Παρόντες Απόντες
1. Μπαητογιάννης Γεώργιος
 2. Πριάβαλης Βασίλειος
 3. Μπέλλος Γεώργιος
 4. Κατσάνος Νικόλαος
 5. Αργύρης-Σπούρης Βασίλειος
 6. Τζάλλας Μιχαήλ
 7. Καραγιάννης Γεώργιος
 8. Παππάς Αθανάσιος
 9. Νάστος Δημήτριος
 10. Σίντος Στέφανος
 11. Μίκου Κων/νος
 12. Καραμπίνας Ευάγγελος
 13. Ζώτος Μάνθος

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και η υπάλληλος του Δήμου Μπιζανίου Φερεντίνου Νικολέτα για την τήρηση των πρακτικών.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Μπαητογιάννης Γεώργιος είπε ότι μετά την κατάρτιση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης προέκυψε ένα (1) θέμα για συζήτηση, το οποίο πρέπει να συζητηθεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος σύμφωνα με το άρθρο 95 του Ν. 3463/2006 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων

Θέμα: «Πρόταση μελετών στα πλαίσια του Πρότυπου Καινοτόμου Σχεδίου Ανάπτυξης στο Λεκανοπέδιο του Νομού Ιωαννίνων». Και ζήτησε από το σώμα να ψηφίσει για το κατεπείγον του θέματος.

Το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα για τη συζήτηση του εκτός ημερησίας διάταξης θέματος.

Στη συνέχεια ο κ. Πρόεδρος έδωσε το λόγο στο Δήμαρχο κ. Αχιλλέα Σίντο.

Ο Δήμαρχος εισηγούμενος το 3ο θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε:

Κύριοι Σύμβουλοι,
Στη συνέχεια ο κ. Δήμαρχος ζήτησε από τη μειοψηφία να προτείνει δύο μέλη με τους αναπληρωτές τους για το Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Μπιζανίου.

Το λόγο πήρε ο κ. Νάστος Δημήτριος και πρότεινε ως μέλη του Δ.Σ. από την μειοψηφία τους κ.κ. Σίντο Στέφανο (Δημ. Σύμβουλο) τακτικό και Μίκου Κων/νο (Δημ. Σύμβουλο) Αναπληρωτή και Τζόκα Παναγιώτη (Δημότη) τακτικό και Σίντο Κων/νο του Φιλ. και της Χρυσ. (Δημότη) Αναπληρωτή.

Το λόγο στη συνέχεια πήρε ο κ. Καραμπίνας Ευάγγελος και έκανε λόγο για τις τριμερείς επιτροπές των Τ.Δ.

Μέλη Διοικητικού Συμβουλίου του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Μπιζανίου

1. Τζάλλας Μιχαήλ	6977637039
2. Μπέλλος Γεώργιος	6974817220
3. Σίντος Στέφανος	6932817359
4. Μαϊάμος Θεοφάνης	6937268544
5. Γεωργιάδη Μαρίνα	6979221792
6. Σιαφάκας Νικόλαος	6974065445
7. Τζόκας Ευάγγελος	6948485197
8. Κωστής Σταύρος	6977780246
9. Χρυσοβασίου Σούζαν	6944246828
10. Φωτίου Πηνελόπη	6977168672
11. Τζόκας Παναγιώτης	6936607081

- Πρόεδροι των Ποιητιστικών Συλλόγων Δήμου Μπιζανίου
1. Κοσμηρά	Δημήτρης Τζιάλλας	6972714265
2. Μπιζάνι	Γαβριήλ Αθανάσιος	6977465961
3. Κόντσικα	Αλεξίου Χριστίνα	6972308707
4. Αμπελιά	Καθόνηρος Ευάγγελος	6932048252
5. Αρβεστοχώρι	Λαδάς Χρήστος	6974000647
6. Μανωλιάσα	Γιωτάκης Γρηγόρης	6945902525

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Η Νυφίτσα είναι νυχτόβιο ζώο, αλλιά στο Κηπαρό έχει ξεθαρρέψει, γιατί την αγαπούν και την περιποιούνται, και βγαίνει και την ημέρα. Τα παιδιά όμα τη δουν την καθοπιάνουν και της βάνουν καταμεσής του δρόμου, για να φάει, ένα είδος πρόχειρου παιδικού φαγιού, που οι αθλονόμοι το ήνε εκεί «κόκοντάσι». Στα Γιάννινα αυτό το παιδικό κατασκεύασμα, το έλεγαν «κουμπαράτα» ή και «μπουκουβάλα». Γινόταν έτσι: Έτριβαν λίγο ψωμί μέση και λίγο τυρί με το χέρι ή και με τα... δόντια, τ' ανακάτευαν και τάβαζαν σε μια από τις άκρες πετσέτας ή μαντηλιού. Έστριβαν ύστερα την άκρη του μαντηλιού δυνάτα, ως που τυρί και ψωμί γινόταν ένας σβώλος σκληρός. Μερικά παιδιά για να γίνη καλλήτερον η κουμπαράτα - τα Γιαννιωτόπουλα δεν τη χάριζαν στη νυφίτσα, αλλιά την έτρωγαν - έκαναν το σβώλο να ζυμωθεί καλλήτερον με χτυπήματα στο μέτωπό τους, στη «μπάλα» τους. Έτσι γινόταν... νοστιμώτερον. Τα παιδιά του Κηπαρού ήξεραν ότι της άρεσε της Νυφίτσας αυτό το φαί και όταν ξαναγύριζε, την έβλεπαν, βεβαιώνουν σήμερα ηλικιωμένοι Κηπαριώτες στην Αθήνα, να σταματάει και να τρώει με όρεξη, γιατί φαίνεται, το τυρί της θύμιζε το πατρικό της. Δεν την πείραζαν όμως καθόλου, γιατί η παράδοση έλεγε, ότι ήταν «κακό» να την πειράζουν.

Οι γυναίκες στην Ήπειρο γενικά ξέρουν ότι δεν κάνει να τη μαλλιάσει, δεν κάνει να τη «κουριάσει» γιατί είναι εκδικητική και θα στο φυλάξει. «Μπορεί νάρθ' στου στρώμα σ'τ' νύχτα, όντας ισύ θα (κιοι)μάσι κι να σ' φάει τα μαλλιά». Γι' αυτό και την καθοπιάνουν για να μην τύχει και θυμώσει και σκίσει τα ρούχα και πριονίσει την προίκα.

Η μακαρίτισσα η μάννα μου, από την οποία κληρονόμησα και την αγάπη μου για τα πουλιά, όταν άκουε στο ταβάνι του πατρικού μας στα Γιάννινα το τρέξιμο εκείνο, το ξαφνικό φρρρ, καταλάβαινε ότι ήρθε Νυφίτσα κι έπαιρνε, θυμάμαι, ύφος τρομαγμένο κάπως, όπως έκαμε και σ' αστραπόβροντα που τα συνώδευσε μεγάλη βροχή, «γαζέπ», κι άρπαζε την άσπρη λαμπάδα της λαμπρίδας, την άναβε κι έλεγε κάνοντας διαρκώς το σταυρό της: Πανία μ'! Πανία μ'! Έτσι αλαφιάζονταν και με την ξαφνική επίσκεψη της Νυφίτσας και της φώναζε καθοπιάνοντάς την:

Νύφ' τ' Γιάνν' νύφ' τ' Γιάνν'

Ρόκ' αδράχτ' ρόκ' αδράχτ'!

πούθελε να πει: Το ξέρουμε, εσύ είσαι η νύφη του Γιάννη, πάρε τη ρόκα και τ' αδράχτι, σου τα φυλάμε έτοιμα για να γνέσεις, να φτιάξεις την προίκα σου και μη μας κάνεις ζημιά «έτσ' να ζήεις! Οι δύο στίχοι «Νύφ' τ' Γιάνν' κ.λπ.» αποτελούν χωρίς άλλο, το ρεφίλανο και την κεντρική ιδέα κάποιας μεγαλύτερης επίκλησης, για εξευμενισμό, που κόπηκε με το πέρασμα του χρόνου.

Στο Κηπαρό, όμα ακούει τη Νυφίτσα να τρέχει στο ταβάνι της φωνάζουν: «Στο κατώι», στο κατώι είναι η φούρκα με τ' αδράχτι, ενώ στο Κρικεκούκι της τραγουδούσαν οι γριές στη γήωσσα τους

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

Η νυφίτσα

παιδιότερα:

Nusega Kaliké Kuklé

Ade hire ne sentukié

(Πρφρ. Νούσεζα καλίκε κούκιε

όντε χίρε νέ σεντούκιε)

Δηλ. Νυφίτσα με τα κόκκινα καλίκια2

όντε μέσα στο σεντούκι.

Εδώ, στην Αττικοβοιωτία, βλέπουμε, επιχειρούν από φόβο να την εξευμενίσουν αλλοίως3. Της ήνε «έμπα στο σεντούκι!» ενώ η ψυχή τους το ξέρε αν το θέλουν αυτό το μπάσιμο. (Πρβλ. και τον εξευμενισμό της ευφροσύνης, που την είπαν ευφροσύνη, βρογιά και στην Ήπειρο «καλότυχη»).

Αλλιά και στο Δελβινάκι δεν την κακοθυγούν και δεν τη διώχνουν, γιατί αλλοίως αφανίζει τα πουληρικά και δηλητηριάζει τα άλλα κατοικίδια ζωά του που την κακοθύγουν ή την ύβρισε, όσο μακριά κι αν βρίσκεται το σπίτι του. Γι' αυτό όποιος τη βλέπει, πρέπει χαμογελώντας να της πη τρεις φορές: «Παίξε νύφη με το Γιάννη, (Ν. Π. Πατσέλη: Το Δελβινάκι της Ηπείρου σ. 221 Αθήνα 1948).

Στο Αργυροχώρι (Παγωνίου) ήμε:

«Παίξε νύφη με το Γιάννη»

κι αυτή τότε... «αρκινάει και χορεύει».

Στη Λεφτοκαρυά (άλλοτε Λιασκοβέτσι) του Ζαγοριού, για καθοπίασμα πεινώνουν τον γαμπρό και της ήνε δυό φορές κατά τον Β. Φανίτσι:

«Νύφ' τ' Γιάνν' τ' Καθουγιάν'!4

Στον Καντζά, χωριουδάκι κοντά στη Φιλιπιάδα οι γυναίκες την καθοπιάνουν έτσι: «Κατέβα ν' φτίσα μ' να σ' δώσωμι τ' ρόκα κ' την τ' Ρούπα μι τ' αδράχτ' κι ούλ' μπροίκα σ' κι μη μας τρώς τα π'λιά».

Και γιατί της λέγατε έτσι; ρώτησα την εβδομηντάρα Καντζιώ-

τίσσα (Μαρία Τσίπη), που μου τα μοιλούσε. Γιατί νια νύχτα μας έπνιξε τριάντα π'λιά (ορνίθια), τριάντα π'λιά μας έφαε, η σκασμέ-νη...

Το θύμισμα της νυφίτσας και των περασμένων την έκαναν να ζωντανέψει για λίγη ώρα τη δύστυχη γριά. Ένα από τα πιο δυσεξήγητα μυστήρια της ανθρώπινης ζωής είναι αυτό το γλυκό ξαναγύρισμα στα περασμένα, το ξαναγύρισμα στο δρόμο από όπου πέρασε ο σεβάσιμος χρόνος. Κάθε πίσω και καλλήτερον. Γιατί από θεία συγκατάβαση θυμόμαστε μόνο τα ευχάριστα σημάδια του δρόμου που πέρασαμε.

Πιο πέρα από τη Φιλιπιάδα σε άλλο ιστορικό ηπειρωτικό χωριό, στο Πέτα της Άρτας, ο γέρος δίνει στο εγγόνι αυτή τη συμβουλή:

«Για να γλυτώεις από τη νυφίτσα, θα κάν'ς όπως η μακαρίτ(ι)σσα η βάρου σ'. Θα βάλ'ς στήμ πόρτα τ'ς κούρνας νιά ρόκα, π' νάχ' τ' Ρούπα μ' κρή, εν' αδράχτ' κι' ένα σφοντύη». Άμα θέ νάρθ' το βρόδ' η νυφίτσα να πάρ' π'λιά κι βρή αυτά θα πάρ' τη ρόκα κι τ' αλλιά για να γνέσ' κι δε θα πάρ' π'λιά. Κι έτσι θα γλυτώ-σουν»5.

Με τη ρόκα πιστεύεται, λοιπόν, γενικά στην Ήπειρο, ότι ξεγε-λιέται η νυφίτσα και αφήνει απείραχτες τις ζένες προίκες, δεν κάνει ζημιές και στρώνεται και γνέθει για να ετοιμάσει τη δική της προίκα. Γιατί είπαμε: Ήταν χρυσόχερα η Νυφίτσα και δεν καθόταν ούτε στιγμή, χωρίς γνέσιμο, «διάσιμο» και αργαλειό.

1. Πληροφορία κ. Σωτ. Σωτηρίου, από το Κηπαρό.
2. Καλίκια, γυναικεία παπούτσια χωρίς φτέρνα, κεντημένα με χρυσόνημα και ηθουμισμένα με πουλίες και τριτίρια. Το τραγούδι και οι πληροφορίες μας δόθηκαν από τον κ. Μιχ. Σωτηρίου.
3. Στην παλιότερη Αθήνα εκμεταλλεύονταν την αδυναμία, που έχει στο μέλι, και την καθοπίασαν με τις κουταλιές (=τηγανίτες φτιαγμένες με κουταλιές κυλού στο τηγάνι).

«Κόπασε κυρά νυφίτσα,
για να φας τις κουταλιές
μην πειράξεις τα προκιά.
θα σου κάμουμε χρυσά
λίδχρυσά κι ολόγυρα
θα σου δώσουμε γαμπρό

(Παραδόσεις Ν. Πολίτη, σελ. 183)

4. Σχετική είναι και η ονομασία Καλλιγενού = νυφίτσα (Χανιά) και Καλογυναικί στην Ιεράπετρα. (Πληροφορίες κ. Μαστοράκη και κ. Ιδ. Παπαρηγοράκη).
5. Π. Παπασιπούρου: Λαογρ. συλλογή (Επαρχίας Άρτας) «Ηπ. Χρονικά» 1927.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

«Θα γίνουμε από δυο χωριά»:

Από τα πολύ παλιά χρόνια εμείς οι Έλληνες είχαμε το διχασμό, την αλληλοσύγκρουση, που προκάλεσε στο ΓΕΝΟΣ μας περισσότερα δεινά απ' ό,τι οι εχθροί του έθνους μας, που πάντοτε περιέμεναν την ευκαιρία. Οι Ιταλοί έλεγαν για μας: «Δύο Έλληνες, τρεις γνώμες».

Αυτή η κατάσταση επικρατούσε και μεταξύ γειτονικών χωριών. Αφορμή να τσακωθούν δυο χωριά ήταν τα όριά τους, οι βοσκοτόποι, η χάραξη δρόμων, και στις συναντήσεις αυτές δεν κατέληγαν σε συμφωνία και χωρίζαν μαλωμένοι. Έτσι έμεινε η φράση «θα γίνουμε από δυο χωριά» όταν κάποιοι κάτοικοι δεν τα εύρισκαν μεταξύ τους, δηλαδή θα γίνουμε εχθροί σα να είμαστε από δυο διαφορετικά χωριά.

«Πήρε τη μερίδα του λέοντος»:

Είναι και αυτή μία φράση βγαλμένη από τους μύθους του Αισώπου. Μια μέρα το λιοντάρι, ο γάιδωρος και η αλεπού αποφάσισαν

να βγούνε μαζί για κυνήγι. Όταν τελείωσε το κυνήγι τους, το λιοντάρι ανέθεσε στο γάιδωρο να τους κάνει τη μοιρασιά. Δάκρυος ο γάιδωρος τα μοίρασε σε τρία ίσα μέρη και ζήτησε από το λιοντάρι να πάρει το μερίδιό του. Εκείνο, όμως, θύμωσε πάρα πολύ και χίμηξε πάνω στο γάιδωρο και τον έφαγε, λέγοντας στην αλεπού να κάνει αυτή τη μοιρασιά. Εκείνη παιμπόνηρη, όπως ήταν, τα έκανε όλα ένα μερίδιο και κράτησε μόνο δυο-τρία μικροπράγματα. Το λιοντάρι τη ρώτησε τότε ποιους την έμαθε να μοιράζει μ' αυτό τον τρόπο; «Η συμφωνία του γάιδωρου», απάντησε η αλεπού.

Μ' αυτό του το μύθο ο Αίσωπος θέλει να μας πει, ότι τα δυστυχήματα των άλλων σφρονίζουν τους ανθρώπους και ο δυνατός παίρνει πάντα τη μερίδα του λέοντος.

«Λουκουλλεία γεύματα»:

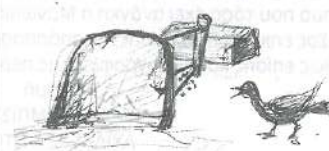
Ο Λουκούλλος ήταν Ρωμαίος στρατηγός (1ος αιώνας π.Χ.) ονομαστός για την πολυφαγία και την καλοφαγία του. Μια μέρα που έτρωγε μόνος του και που το φαγητό του δεν ήταν πλούσιο, είπε στο μάγειρά του, «Δεν ήξερε πως ο Λουκούλλος έτρωγε σήμερα το βράδυ σπουδαιότερα γεύματα»;

Το όνομά του έμεινε παροιμιώδες για τα πλούσια γεύματα των καλοφαγάδων.

Κώστας Ε. Γιαννούλας

Μια χειμωνιάτικη δραστηριότητα για τα αγόρια ήταν «οι τσόπνες».

Μία πλάκα, ένα χοντρό λιθάρι

ίσιο από το ένα μέρος και ξύλα ήταν τα συνεργάμας.

Ανάλογα με το στόχο, τι πουλιά θέλαμε να πιάσουμε, στήναμε μικρή ή μεγάλη πλάκα.

Επιλέγαμε το μέρος που σύχναζαν τα πουλιά, το ιώναμε λίγο και στήναμε την τσόπνα.

Σύμφωνα με τα σχέδια, χρησιμοποιούσαμε τέσσερα ξύλα: τον ορθοστάτη ή ορθάρη ή ζυγό που στο επάνω μέρος είχε μια εγκοπή για να στηρίζεται ο καβαλάρης και στο κάτω μέρος ήταν ελαφρά σκαλισμένος για να αποδεσμεύεται γρήγορα τα κουτσάκια.

Δύο στο χοντρό λιθάρι βάσαμε την πλάκα, τη στρώναμε και τη στηρίζαμε επάνω του με τον καβαλάρη. Ορθό μπροστά στο χοντρό λιθάρι βάσαμε τον ορθοστάτη ή ζυγό στο επάνω μέρος (εγκοπή) του οποίου στηριζόταν ο καβαλά-

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Οι Τσόπνες

ρης. Η θέση του ορθοστάτη παίζει σπουδαίο ρόλο για την επιτυχία. Ανάλογα με το μέγεθος της πλάκας και την απόσταση που είχε η πλάκα στημένη ορθία από το λιθάρι, κόβονταν τα κουτσάκια.

Τα δύο κουτσάκια σε σχήμα Λ ένωσαν το κάτω μέρος της πλάκας με το κάτω μέρος του ορθοστάτη.

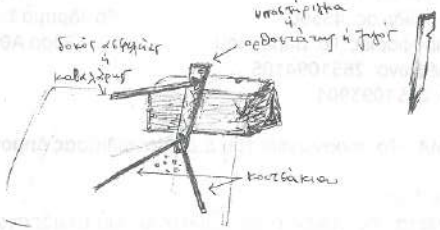
Ανάμεσα στα δύο κουτσάκια είχαμε την τροφή, το δόλωμα, που ήταν ψήχουλα ψωμού, σπάρι ή κομμάτια από βελάνια.

Τους να φάνε το δόλωμα, έριχναν τα κουτσάκια, χανόταν η ισορροπία και η πλάκα έπεφτε και τα πλάκωνε. Ανάλογα με τη σοδειά κατέληγαν στην κατσαρόλα για σούπα ή στα «κάβια» για μεζέ.

Κάναμε και γούρνα κάτω από την πλάκα και τα πιάναμε ζωντανά ή πέταγαν προς την ελευθερία.

Η χαρά μας ήταν μεγάλη όταν πιάναμε κοτσάκια και μικρότερη με τα τσόνια και τα οπουργίτια.

Μας απογοήτευαν τα καλουγιάννια και ακόμα περισσότερο οι άδειες τσόντες. Όπως κάθε δραστηριότητα έτσι και μεις είχαμε και τα απρό-

πτα. Υπήρχαν φορές που τα πουλιά για διάφορους λόγους, κατάφεραν να φτίγουν αφήνοντας πίσω μόνο φτερά. Φτερά επίσης άφηναν και κάποιοι μακρυχέρηδες αφού έκλεβαν ότι έβρισκαν στις τσόντες.

Είχαμε και παρατράγουδα, καμιά φορά τύχαινε και κανένας «παλιολουβιαρής». Αυτός ξέρετε τι έκανε; Με την πλάκα πλάκωνε τα περιττώματά του.

Όλον τον χειμώνα, κάθε μέρα, αυτή η δ'λειά γινόταν, μόνο το σχολείο και το σποτάδι μας σταμάταγε. Από το πρωί με τις τσιμπιές στα μάτια «γκιζεράγαμαν» στις μάντρες με χιόνια και βροχές για να στήσουμε όλο το μηχανισμό και να αποδόσει τα περισσότερα.

Κ.Π.Γ.

Δόμηση εσωτερικού χώρου

Γυφθοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Κλεισούρας 21

Τηλ. 26510 36035 - κιν. 6945 902525

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΡΟΥΧΩΝ

ΒΑΡΒΑΡΑ ΝΤΑΦΛΟΥ-ΓΙΔΑΡΗ

Τσιριγώτη 41 Ιωάννινα
Τηλ. 26510-33246

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9330786

bello
PATISSERIE

ΦΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ

«Η ΤΡΑΤΑ»

ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Το στέκι
για καλοφαγάδες

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια

από την Τράτα μας
κατευθύνει στα κάρβουνα
ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

ΙΣΤΟΡΙΑ

«Τ' αχνάρια» συνεχίζουν τη στήλη της ιστορίας δημοσιεύοντας στοιχεία-αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13. Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από το βιβλίο του Σ. ΜΟΛΟΣΣΟΥ: «Βαλκανοτουρκικός πόλεμος».

Δίχως να περιμένω περαιτέρω διαταγές οι αξιωματικοί, γοργοί και αποφασιστικοί διέβησαν την ιερή συνάθροιση και έσπευδον εις τα σώματά των.

Μετ' ολίγον ουρανομήκεις και παρατεταμένοι ζητωκραυγαί εδόνουν τον αέρα. Ήσαν η αποδοχή της ημερησίας διαταγής υπό των στρατευμάτων. Οι Έλληνες στρατιώται ανεχώρουν δια τον θάνατον ζητωκραυγάζοντες!

Ρίγος συγκινήσεως και ψυχικής πόνος είχε και μόνη η απεικόνισις της υπερόχου εκείνης στιγμής.

Εάν δε αναλογισθί τις ότι οι ούτω ζητωκραυγάζοντες μόλις είχαν αφικθί εκ διημέρου συνεχούς πορείας δια μέσου απιστεύτως δυσβάτων ορέων, πορείας εξ εκείνων ας μόνον Ναπολέοντες και Αννίβαι εξέτελεσαν, ότι ήσαν στρατιώται μαρτυρικός από τριών μηνών ταλαιπωρηθέντες εις τα βραχώδη και άγρια βουνά της Ηπείρου υπό την διαρκή μαστίγων της βροχής και του ψύχους, των σφαιρών και των οβιδών, αφού προηγουμένως διέσχισαν μαχόμενοι οδοκλήρον την Μακεδονίαν, καταλαμβάνεται τω όντι υπό θαυμασμού και διερωτάται: «Είναι τω όντι ούτοι οι νεώτεροι Έλληνες ή οι πρόγονοί των, είναι άνθρωποι ή τίτάνες;»

Η φάλαγγ, σχηματισθείσα, εβάδιζεν ήδη την οδόν της δόξης. Εβάδιζε την επιθετικήν πορείαν την άγουσαν επί των εχθρικών θέσεων.

Οδός δεν υπήρχε πλέον, ούτε καν μονοπάτι. Μία μόνον υπήρχε, κεκαραμμένη ουχί εις το έδαφος αλλ' εις τας ψυχάς πάντων· η οδός του καθήκοντος.

Δια μέσων φαράγγων και βράχων, υπό το φέγγος των αστερών, ολισθαίνοντες, προσκρόποντες, πλίντοντες και εγειρόμενοι, έρποντες και αναρριχώμενοι, επροχώρουν πάντοτε οι ήρωες, σιωπηλοί, δίχως να καπνίζουν· δεν ήκουε τις ουδένα ψόφον. Ο εχθρός δεν έπρεπε ν' αντιληφθί τι.

Πολυάριθμοι χωρικοί στρατολογηθέντες από το πλησίον χωρίον Κωστανίανη, διενεμήθησαν εις τα τμήματα όπως χρησιμεύσασιν ως οδηγί. Οι κύνες των πέριξ χωρίων είχαν κλεισθί πάντες εντός των οικιών δια να μη προδώσιν δια των υψικών των εις τον εχθρόν τον επερχόμενον κίνδυνον.

Προηγείτο το 1ον Σύνταγμα του Διαθέτη με επί κεφαλής το τάγμα Κουβέλην, διευθυνόμενον κατά της Τσοούκας· ακολουθώσας δ' ήρχοντο το απόσπασμα Δέγγερν, μικτόν εκ τμημάτων του 11ου

και του 7ου Συντάγματος διευθυνόμενον κατά του Αγίου Νικολάου, το απόσπασμα Μαλάμου, αποτελούμενον εκ του 1ου ανεξαρτήτου τάγματος ενισχυομένου δια τινών μικρών τμημάτων διευθυνόμενον κατά της θέσεως Άγιος Βλάσης, και το υπόλοιπον του 7ου Συντάγματος.

Το πυροβολικόν είχε αναγνωρίσει τας θέσεις του από της ημέρας και είπετο τελευταίον· το φως της ημέρας έπρεπε να το εύρη εις τας θέσεις του έτοιμον όπως αρχίσω το πυρ.

Το Σύνταγμα Διαθέτη είχε την εντολήν όπως, συγχρόνως μετά της Τσοούκας επικήρηση αιφνιδιασμόν κατά του οχυρού Δουρού της ούτινος η κατάληψις απετέλει την κατακλείδα της όλης επιχειρήσεως, διότι δια της αλώσεως της θέσεως ταύτης κειμένης εις τα νότια του Μπιζανίου, της Μανωλιάσας και οδοκλήρου του νοτίου μετώπου των φρουρίων όπου ευρίσκοντο αι κύρια εχθρικά δύναμεις, συνετελείτο η κύκλωσις και του περιφήμου Μπιζανίου και όλων των ανωτέρω θέσεων ως και οδοκλήρου σχεδόν του Τουρκικού στρατού και ηνοιγότο πλέον ορθάνοικτοι αι πύλαι των Ιωαννίνων εις την δαφνηφόρον προέλασιν του Ελληνικού στρατού.

Ο κατά Δουρούτης νυκτερινός αιφνιδιασμός είχαν ανατεθεί εις την υπό τον Άρχαγόν Σαγιάν διδοχίαν, ήτις μόλις καταλαμβάνομένης της θέσεως θα ενισχύετο προς ισχυράν κατοχήν αυτής.

Εις το απόσπασμα Μαλάμου είχε δοθή εντολή ταυτοχρόνως επίσης αιφνιδιασμού κατά της θέσεως Άγιος Βλάσης, προς εξασφάλισιν του αριστερού της φάλαγγος.

Το τάγμα Δέγγερν ενισχυθέν δια μιας έτι διδοχίας του 7ου έλαβε την εντολήν να προχωρήσω κατά την νύκτα μέχρι των υπορειών του Αγίου Νικολάου και μόλις αντιληφθί την άλυσιν της Τσοούκας, ήτις, καθ' ή ήτο προσυμφωνημένον, θα εσημειούτο δια πυρών αναπομένων επί της κορυφής και σαιπισμάτων του πηήματος «σημαία», θα επετίθετο κατά του Αγίου Νικολάου, ενώ συγχρόνως κατά της αυτής θέσεως θα επετίθετο και το Σύνταγμα Διαθέτη εκ των υψωμάτων της Τσοούκας.

Η εκτέλεσις του αιφνιδιασμού αναμένετο περί την 5ην πρωινήν ώραν. Υπετίθετο ότι μέχρι της ώρας εκείνης τα επιτιθέμενα στρατεύματα θα έφθανον μέχρι των εχθρικών θέσεων.

Αι άπίστευται όμως δυσχέρειαι του εδάφους, αι με υπερανθρώπους τω όντι προσπάθειας κατανικηθείσαι, κατόπιν της υπερκοπώσεως των ανδρών, εδαπάνησαν δύο επί πλέον ώρας, ήτοι εν

συνόλω 12 οδοκλήρους ώρας, άνευ διακοπής της πορείας, από της ενάρξεως της επιθετικής πορείας εις Μπασουνούς μέχρι της ποθητής στιγμής καθ' ήν εθεάθησαν αι πυραί επί της κορυφής της Τσοούκας και ηκούσθησαν τα χαρμόσυνα σαιπισμάτα κηρύσσοντα εις το σύμπαν την νέαν νίκην των Ελληνικών όπλων και το προόμιον της πτώσεως των Ιωαννίνων.

Το θέλον τούτο γεγονός εσημειούτο την 7ην πρωινήν ώραν της 20 Φεβρουαρίου 1913.

Πώς συνετελέσθη ο αιφνιδιασμός παρά στρατευμάτων τα οποία ούτε εν καιρώ ειρήνης, ουδέποτε, ούτε ήλγω καν ασκήσεως, είχαν εκτελέσει ομοίαν επικήρησιν και πως ήδη αύτη εστέφето υπό τοιούτου θριάμβου, υπό τας δυσμενεστέρας των ανδρείων χωρικών της Κωστανίανης κατώρθωσε να φθάσω, πλειευτικός και κατά μέτωπον, με την ήλωχην εφ όψη, απαρτήρητον μέχρις 150 εις τινα δε σημεία και μέχρις εξήκοντα μόνον βημάτων από των εχθρικών χαρακωμάτων και να ορμήσω προς έφοδον.

Σκοποί του εχθρού ανηρπάγησαν δίχως καν να πυροβολήσασιν. Ο εχθρός καταπονηθείς προ της τοιαύτης κεραυνόβόλου ενεργείας τρέπεται εις φυγήν εν πανικό.

Εκ των σκηνών του εχθρικού στρατοπέδου εξήρχοντο κατά πηληκτοι και περιδεείς φυσιογνωμίαι μόλις αφυπνισθείαι. Μικρόν μόνον τμήμα των προφυλακών επρόφθασε να ρήψω βοήθς τινας επί τινος χαρακώματος.

Το πυροβολικόν του εχθρού, τεταγμένον εις την υψηλότεραν κορυφήν της Τσοούκας, αφυπνισθέν εκ των πυροβολισμών ήρξατο βάλλων οπασμωδικώς δια βοήδοθηκών, ήλην άνευ αποτελέσματος οι ημέτεροι ευρίσκοντο ήδη εν τω απυροβλήτω χώρῳ· ούτε επρόφθασαν να ρήψωσι πλέον τω 4 βοήν τα εχθρικά πυροβόλα καθ' ήν στιγμίν πτοιμάζετο να ριφθί η 5η βοή ήλωχην ελληνική έρριπτεν άπνουν τον τούρκον πυροβολητήν με τον πυρεκρίπτην εις τας χείρας. Οι γενναίοι μας στρατιώται ευρίσκοντο ήδη ήπασται επί των εχθρικών πυροβόλων ζητωκραυγάζοντες. Αιχμάλωτοι και ήλφαι συνελήφθησαν ποδυάριθμοι.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΟΤΑΝ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΙΑΤΟ

Χοιρινή τηγανιά με δεντρολίβανο, ξίδι βαλσάμικο και ρύζι πιλάφι

Χρόνος προετοιμασίας 20'-25'

Χρόνος ψησίματος 15'-20'

Για 4 άτομα

Γράφει ο
Αναστάσιος Π. Λιόντος

Υλικά

- 500 γραμμάρια ρύζι
- 1-1.200 κιλό χοιρινό για τηγανιά
- 2-4 φιλοκομμένες σκελίδες σκόρδου, λίγο κρεμμύδι
- 80 γρ. ελαιόλαδο
- 1/2 κουταλιά καστονής ζάχαρη
- 60 γρ. ξίδι βαλσάμικο
- 3 κλωνάρια φρέσκο δεντρολίβανο
- αλάτι, λίγο κόλιανδρο και φρεσκοτριμμένο πιπέρι

Εκτέλεση:

- 1) Σε μια κατσαρόλα βράζετε το ρύζι για 10'-12' σε άφθονο νερό και μετά το στραγγίζετε σε ένα σουρωτήρι.
- 2) Σε ένα αντικολλητικό τηγάνι ζεσταίνετε σε υψηλή φωτιά το ελαιόλαδο, προσθέτετε το σκόρδο φιλοκομμένο καθώς και το χοιρινό σε μικρά κομματάκια.
- 3) Αφήνετε να μαγειρευτεί σε δυνατή φωτιά 7'-10'.
- 4) Πασπαλίστε το κρέας με μια πρέζα αλάτι, πιπέρι φρεσκοτριμμένο και τη λίγη ζάχαρη όσο αυτό μαγειρεύεται.
- 5) Μετά από ένα λεπτό ρίχνετε το ξίδι και μια κουταλιά σουπιάς νερό και αφήνετε το κρέας για άλλα 4'-5' σε χαμηλή φωτιά.
- 6) Ζεσταίνετε το ρύζι και το σερβίρετε σε ατομικά πιάτα με το ρύζι από κάτω και την τηγανιά «κρέας» με το σιρόπι που υπάρχει στο τηγάνι από επάνω.
- 7) Τέλος πασπαλίζετε το φαγητό με λίγο δεντρολίβανο και λίγο κόλιανδρο.

Καλή επιτυχία και καλή όρεξη.

Τα μυστικά της συνταγής: Εάν δεν σας αρέσει η γεύση του σκόρδου, μπορείτε να το αντικαταστήσετε εντελώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΤΖΙΜΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΡΑΚΤΕΡ

ΙΔΙΩΤΙΚΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΤΗΛ. 0049. 1775565003

Το ανέκδοτο

Ένα νεαρό κορίτσι επιβιβάζεται στην πτήση B.A. 3345 από Λονδίνο για Νέα Υόρκη και κάθεται στην α' θέση του αεροπλάνου. Όταν η αεροσυνοδός της ζητά το εισιτήριο, συνειδητοποιεί ότι είχε εισιτήριο για την τουριστική θέση.

Με πολύ ευγενικό τρόπο της λέει: «Λυπάμαι, κάθιστε σε λάθος θέση».

- «Είμαι νέα, ξανθιά, ωραία και πάω στη Νέα Υόρκη να γίνω τοπ μόντελ και να παντρευτώ εκατομμυριούχο», απαντάει η κοπέλα.

Η αεροσυνοδός ξαφνιάστηκε από την απάντηση και αποφάσισε να φωνάξει τον προϊστάμενό της. Αυτός σκεπτόμενος ότι κανείς δεν επρόκειτο να ταξιδέψει τζάμπα στην α' θέση, πλησίασε με πυγμή τη νεαρή κοπέλα και τη συμβούλεψε να μεταφερθεί στην οικονομική θέση για την οποία είχε πληρώσει.

- «Είμαι νέα, ξανθιά, ωραία και πάω στη Νέα Υόρκη να γίνω τοπ μόντελ και να παντρευτώ εκατομμυριούχο», απάντησε η κοπέλα.

Απογοητευμένος ανέβασε το δύσκολο έργο της μεταφοράς της κοπέλας στον συγκυβερνήτη. Όμως και αυτός έλαβε την ίδια απάντηση από το νεαρό κορίτσι.

Έξαλλος ο συγκυβερνήτης αποφάσισε να συμβουλευτεί τον κυβερνήτη.

- «Μην ανησυχείς, θα το τακτοποιήσω εγώ» είπε.

Πλησίασε την κοπέλα και της ψιθύρισε κάτι στο αυτί. Καθώς ο κυβερνήτης επέστρεψε στο πιλοτήριο το νεαρό κορίτσι σηκώθηκε από την καρέκλα και κατευθύνθηκε προς την οικονομική θέση.

- «Μα τι της είπες;» ρώτησε έκπληκτος ο συγκυβερνήτης.

- «Της είπα ότι η α' θέση δεν πηγαίνει Νέα Υόρκη».

Παναγιώτης Λιόντος

Φοροτεχνικό - Λογιστικό Γραφείο

Ευάγγελος Γκούμας
Φοροτεχνικός Λογιστής
Α' ΤΑΞΗΣ

Ζακύνθου 10
163 43 Ηλιούπολη
Τηλ.: 210-99 51 019,39
κιν.: 6932 215 012
e-mail: gouman@hol.gr

Κάτι δικό σας

- 1) Πώς βγαίνουμε μια γάτα που έπεσε στο πηγάδι;
- Βρεγμένη!
- 2) Πότε μια πάτια πήρε κλήση από την Τροχαία;
- Όταν ήταν παπάκι!
- 3) Γιατί τα λιοντάρια έχουν μακριά μαλλιά;
- Εξέρε κανέναν κουρέα που να θέλει να... κουρέψει;
- 4) Τι θα κάνεις όταν σου πέσει το λαχείο;
- Θα σκύψεις να το... πιάσεις!
- 5) Γιατί η γάτα έμαθε να βλέπει στο σκοτάδι;
- Διότι δεν έφτανε τον... διακόπτη!
- 6) Γιατί οι δύτες πέφτουν στη θάλασσα με την πλάτη;
- Διότι αλλιώς θα πέσουν... μέσα στη βάρκα!
- 7) Πώς λέγονται οι Μακεδόνες που πηδούν μπριζόλες στα κάβουνα;
- Θρακομακεδόνες!

- 8) Ποία είναι η δίαιτα της πάτιας;
- Τρως τον σκοτωμού και μετά κάνεις την... πάτια!
- 9) Τι είναι πράσινο, στρογγυλό και χοροπηδαί;
- Ένα μπιζέλι που έχει... λόξιγκα!
- 10) Τι είναι κίτρινο και έχει 22 πόδια;
- Η Εθνική Ομάδα ποδοσφαίρου της Κίνας!
- 11) Γιατί πέφτει ο υδράργυρος όταν χιονίζει;
- Επειδή... γλιστράει στο χιόνι!

Παναγιώτης Α. Λιόντος

Ωρες λειτουργίας:
Δευτέρα: Κλειστά
Τρίτη-Παρασκευή: 9:00-14:00
και 17:00-21:00
Σάββατο: 10:00-15:00

ΓΕΡΑΚΑΡΗ 1 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
ΤΗΛ. 71516

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΥ
ΔΗΜ. ΜΗΤΣΗ
Valhallavägen 82

11427 STOCKHOLM

www.jarlatrafik.se

Tel.: 08-208393 08-109668 Fax: 08-201523

Λίγ' απ' όλα ... για όλα

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι γειά σας.

➔ Λόγω καθυστέρησης της έκδοσης του παρόντος φύλλου της εφημερίδας μας, κάποιοι συγχωριανοί και φίλοι ανησυχούσαν και έσπευσαν να πληροφορηθούν για την τύχη της.

Ζητάμε συγγνώμη για την καθυστέρηση και σας γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει θέμα διακοπής της εφημερίδας μας. Τ' ακνάρια συνεχίζουν την πορεία τους χάρη σε όλους εσάς που τα στηρίζετε.

➔ Με αφορμή την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, ευχόμαστε στην Αδελφότητα να πετύχει τους στόχους της: το καλύτερο δέσιμο των απανταχού Μανωλιασσιτών και την αποτελεσματικότερη βοήθεια στο χωριό μας.

Η Αδελφότητα δεν είναι κάτι το αφηρημένο, το αντιθετο μάλιστα, είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο. Είμαστε σύμφωνα με το καταστατικό της όλοι εμείς που ζούμε στην Αττική. Είναι τα εκάστοτε εκλεγμένα διοικητικά συμβούλια που αγωνίζονται για το καλύτερο.

Η ύπαρξή της δεν είναι μόνο στα χαρτιά - δεν είναι μόνο το καταστατικό της - είμαστε όλοι εμείς που συμμετέχουμε στις εκδηλώσεις, που ανταποκρινόμαστε στα προσκλητήριά της.

Η παρουσία μας, η συμμετοχή μας είναι αυτή που δίνει νόημα και αξία στο περιεχόμενό της. Η συμμετοχή μας είναι αυτή που τη δυναμώνει και την καθιστά ικανή να ανταποκριθεί στους σκοπούς για τους οποίους και ιδρύθηκε.

Σίγουρα οι εποχές άλλαξαν, τα προβλήματα είναι πολλά και διάφορα, οι σύλλογοι γενικώς, απόνισαν αυτό όμως δεν πρέπει να το αφήσουμε και όπου βγει. Η απομάκρυνσή μας από την Αδελφότητα και η συρρίκνωσή της δεν συμφέρει κανέναν.

Δεν έχουμε άλλη επιλογή.

Με την απομάκρυνσή μας γυρίζουμε τις πλάτες στη Μανωλιάσσα και τους ανθρώπους της, αδιαφορούμε για τον ίδιο μας τον εαυτό.

Το σεβασμό στη Μανωλιάσσα και την αγάπη στην προσφοράς τα κρατήσουμε ιερά.

Ας στοιχηθούμε πίσω από την Αδελφότητα. Η Αδελφότητα για να μπορεί να προσφέρει, έχει ανάγκη τη δική μας παρουσία, στήριξη και συμμετοχή.

Η ενότητα στην πράξη είναι το μεγαλύτερο χρέος απέναντι στους εαυτούς μας, τα παιδιά μας, τους ανθρώπους που την ίδρυσαν και όλους τους Μανωλιασσίτες.

Παρακαλούμε όλα τα μέλη, μικρά και μεγάλα, να συμπαταραχθούν με την Αδελφότητα, να την κάνουν δυνατή για να ανταποκριθεί καλύτερα στους σκοπούς της.

➔ Από τη στήλη αυτή ευχαριστούμε θερμά το δάσκαλο κ. Κώστα Γιαννούλα για την αδιάκοπη συνεργασία του.

Τα θέματα που επιλέγει είναι πάντα επίκαιρα και η ανάληψή τους σφαιρική.

Η συνεργασία του είναι τιμή για μας και τον θεωρούμε πολύτιμο συνεργάτη.

➔ Τα νέα για τη διάνοιξη του δρόμου Μανωλιάσσας - Αμπελιάς δεν είναι τα καλύτερα.

Οι εργασίες συνεχίζονται, ο δρόμος έχει καθαρισθεί και ετοιμάζεται το χαλίκι από τη σπασίτρα. Υπενθυμίζουμε ότι στις 31 Μαΐου λήγει η πρώτη παράταση που είχε ζητήσει και έλαβε ο ανάδοχος του έργου.

Είναι άγνωστο πότε θα ολοκληρωθούν οι εργασίες του έργου και ο χρόνος παράδοσής του.

➔ Έμαθα πως κά-ποιοι απ' τους παλιότερους έψαχναν γύρω από τη "τσιαλαούζια" μήπως δουν το μυλωνά ή τη γριά με το άλεσμα. Άλλοι πάλι ήθελαν να χορέψουν το τραγούδι: Πώς στουμπί - πώς στουμπίζουν το πιπέρι του διαδίου οι καλοέροι...

Έχουμε το δικαίωμα έ-στω μια φορά το χρόνο, να γυρίζουμε πίσω στα συρτάρια της μνήμης και να θυμόμαστε τις προσωπί-δες, το γαμπρό, τη νύφη, το γέρο, τη γριά, τον αράπη και τον παλιόσο με τη στάχι που κτύπαγε όποιον πείραζε τη νύφη.

Οι μασκαρεμένοι το βράδυ γύρω από τη φωτιά "τσιαλαούζια" χόρευαν και τραγούδαγαν ή έκαναν διάφορα αστεία σκετς για να προκαλούν το γέλιο.

Έπαιζαν και το βαλμά.

Οι μικρότεροι νοιαζόμασταν να εξασφαλίσουμε λίγα μαλλιά από τις τ' λούπες της μαντίσας ή της βάθως να κάνουμε μουστάκια και γένια και κίνα φόρεμα της γιαγιάς ή του παππού. Αυτά ήταν αρκετά για το ντύσιμό μας.

➔ Ο χειμώνας πέρασε ήρεμα κι ήρθε η πολυτραγου-δισμένη Άνοιξη.

Αρχές του Απριλίου (8) φέτος το Πάσχα, η φύση στολισμέ-νη δέχτηκε το μήνυμα της Ανάστασης. Μαζί με τη φύση ζω-ντανεύει-ξαναγεννιέται και η ψυχή. «Χριστός Ανέστη» μια ευχή γεμάτη αγάπη και ζεστασιά, μια ευχή ανάστασης.

Τυχεροί είστε όσοι αρπάξατε την ευκαιρία και βρεθήκατε στο ανοιξιάτικο χωριό.

Ανοιξαίτε τα σπίνια σας, εϊδате τους δικούς σας, βιώσατε τα πάθη του Χριστού τη Μεγάλη Εβδομάδα και χαρήκατε την Ανάστασή του.

Η δική σας σωματική και ψυχική ανάταση τόνωσε και τη ζωή του χωριού.

Από εκείνα τα χρόνια νέοι, γέροι και παιδιά, όλοι ήταν στη μεγάλη γιορτή της Αναστάσεως.

Όλοι κράταγαν άσπρες λαμπάδες, μόνον οι ληπημένοι κράταγαν κόκκινες για τους "πεθαμένους" όπως έλεγε και η μακαρίτισσα η βάθω.

Ξεκώριζαν οι λαμπάδες των αρραβωνιασμένων που ήταν στολισμένες με κορδέλα ή λουλούδια. Των παιδιών ήταν παρδαλές και το βράδυ της Ανάστασης ανησυχούσαμε μή-πως δεν ξυπνήσουμε όταν σημάνει η καμπάνα και δεν πάμε στην εκκλησία.

Η Ανάσταση γινόταν τα ξημερώματα και η καμπάνα σή-μαινε στις 3 το πρωί.

Μικροί και μεγάλοι χαιρετιόνταν κι αγκαλιάζονταν κι ας είχαν καιρό να κρίνουν. Χαρά και συγκίνηση ένοιωθες να βλέπεις τους μεγάλους να ασπάζονται ο ένας τον άλλον.

Τη δεύτερη μέρα - γιορτή του Αγίου Γεωργίου - το από-γευμα άρχιζε το γλέντι στο μεσοχώρι μέχρι που βράδαιζε.

Στην καλύτερη περίπτωση τα μαγαζιά φρόντιζαν για τα

όργανα, τα οποία καθισμένα γύρω από ένα τραπέζι έπαιζαν τα χορευτικά τραγούδια.

Διαφορετικά, γλένταγαν με το γραμμόφωνο, ύστερα με το πικ-απ και αργότερα με το μαγνητόφωνο.

Στο χορό οι γεροντικές μορφές αργά και πονεμένα συ-γκινούσαν και συναγωνίζονταν τους νέους. Οι γυναίκες ντυ-μένες με τις τοπικές ενδυμασίες με τα βαριά υφαντά φορέ-ματα, τις κεντημένες ποδιές και τα ξομπλιαστά τσουρέπια...

Ήταν μια καλή ευκαιρία για τους νέους να πλησιάσουν πιο κοντά και να ανακινούν ακόμα και τα αρραβωνιά-σματα.

Η ζωντάνια δεν υπάρχει, τα όργανα σίγησαν, οι εικόνες χάθηκαν και στη θέση τους ήρθε η σιωπή.

➔ Τα "λαζαρούδια" ήρθαν και φέτος. Στη γιορτή του Λαζάρου γύρισαν με τη Λαζαρίνα από σπίτι σε σπί-τι, όλο το χωριό και εντυπώσιασαν. Επιμένουν να κρατήσουν το έθιμο, είναι παρήγορο και πολύ καλά κάνουν.

Την ομάδα ενίσχυσε ο Κώστας Γ. Ντά-φλος (Κωστα-Γιώργης) που ξέρει τα τρα-γουδία και έχει και καλή φωνή.

Η ευχή μας είναι το έθιμο να περάσει και στους νεότε-ρους.

➔ Κάθε χρόνος που προστίθεται στην έκδοση της ε-φημερίδας μας είναι και μια μικρή ικανοποίηση για τους συντελεστές της.

Τη σημερινή εποχή που όλοι τρέχουμε και δεν προλαβαί-νουμε, η εξεύρεση χρόνου είναι ανύπαρκτη. Παρ' όλα αυτά προσπαθούμε να κλέψουμε χρόνο από τις άλλες μας υπο-χρεώσεις, κυρίως επαγγελματικές και οικογενειακές και να εκδίδουμε κάθε τρεις μήνες την εφημερίδα μας. Δεν διεκδι-κούμε τίτλους, ούτε περγαμνές, ό,τι κάνουμε το κάνουμε α-πό αγάπη για τον τόπο μας και τους ανθρώπους του.

Η εφημερίδα για να πάρει τη μορφή που έχει και να φθά-σει στα χέρια σας, χρειάζεται χρόνο και κόπο. Διανύουμε τον 14ο χρόνο με "Τ' ακνάρια". Δεκατέσσερα χρόνια εκδοτικής παρουσίας με μόνο στήριγμα τη δική σας αγάπη αναγνω-στών - συνδρομητών.

Συνεχίζουμε χωρίς εξαρτήσεις και συμβιβασμούς να θρι-σκόμαστε δίπλα σας χωρίς διακοπή, δίπλα στις ανησυχίες σας με θέσεις, ιδέες και προτάσεις. Περιμένουμε περισσό-τερη συμμετοχή στην πληροφόρηση και τις συνεργασίες.

Οι σελίδες μας είναι το θήμα ενημέρωσής σας αλλά και το θήμα προβολής των δικών σας απημιτών, θέσεων και α-ντιθέσεων για όποιον το θελήσει.

Πάντα ζητάμε τη συμμετοχή σας και τη συμβολή σας.

Ο παλιός

Ματιές στο παρελθόν

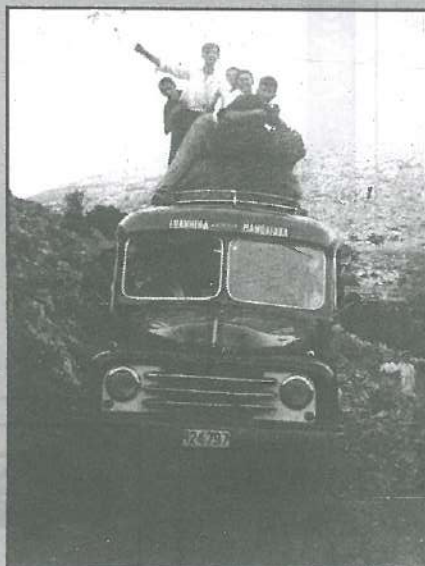
Η στήλη μας αυτή όλο και ξετριπνώνει από τα σκονισμένα μπαούλα και τις σαρακοφαγωμένες κασέλες, παλιές φωτογραφίες, προσώπων που γνωρίσαμε και αγαπήσαμε.

Σιγά-σιγά υφάνεται το χαλί που μαρτυρά τη ζωή των πατεράδων μας και των παιπουδών μας. Καταγράφονται τα ήθη και έθιμα με στοιχεία ιστορικά και λαογραφικά.

Δεκαπέντε χρόνια πριν: Τα Λαζαρούδια στη Μανωλιάσσα.

➔ Δεκαετία του '70, όταν στη Μανωλιάσσα κυκλοφορούσε το "διώροφο" λεωφορείο.

Εικονίζεται ο Αλέξης Τσוקος, γιος της Σταμάτας.

Το στραβό το ξύλο η φωτιά το ισιών'